

Dansk udgave

Retsforskrifter

 48. årgang
11. august 2005

Indhold

I Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk

- ★ Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 af 21. juni 2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik 1

II Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

Rådet

2005/599/EF:

- ★ Rådets afgørelse af 21. juni 2005 om undertegnelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af aftalen om ændring af partnerskabsaftalen mellem medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet på den ene side og Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den anden side, undertegnet den 23. juni 2000 i Cotonou 26
- Aftale om ændring af partnerskabsaftalen mellem medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet på den ene side og Det Europæiske Fællesskab og medlemsstaterne på den anden side undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000 27
- Slutakt 54

I

(Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1290/2005**af 21. juni 2005****om finansiering af den fælles landbrugspolitik**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37, stk. 2, tredje afsnit,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Den fælles landbrugspolitik omfatter en række foranstaltninger, herunder foranstaltninger vedrørende udvikling af landdistrikterne. Det er vigtigt at sikre finansieringen af disse foranstaltninger for at kunne bidrage til gennemførelsen af den fælles landbrugspolitikens målsætninger. Da disse foranstaltninger har visse elementer til fælles, men også er forskellige i en række henseender, bør deres finansiering ske inden for en lovgivningsmæssig ramme, som giver mulighed for forskellig behandling, hvis det er nødvendigt. For at kunne tage hensyn til disse forskelle bør der oprettes to europæiske landbrugsfonde, dels Den Europæiske Garantifond for Landbruget (i det følgende benævnt »EGFL«), som skal finansiere markedsforanstaltninger og andre foranstaltninger, dels Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (i det følgende benævnt »ELFUL«), som skal finansiere programmer vedrørende udvikling af landdistrikterne.

(2) Fællesskabsbudgettet bør finansiere udgifterne til den fælles landbrugspolitik, herunder udgifterne til udvikling af landdistrikterne, gennem de ovennævnte to fonde. I overensstemmelse med artikel 53 i Rådets forordning (EF) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabs almindelige budget ⁽²⁾ sker denne finansiering enten centralt eller inden for rammerne af en delt forvaltning mellem medlemsstaterne og Fællesskabet. Det bør på udtømmende vis fastslås, hvilke foranstaltninger der kan finansieres over disse to fonde.

(3) Hvis Kommissionen ved regnskabsafslutningen ikke har tilstrækkelig sikkerhed for, at den nationale kontrol er tilfredsstillende og gennemsigtig, og at betalingsorganerne kontrollerer, at de udgiftsanmeldelser, de imødekommer, er lovlige og berettigede, kan den ikke inden for en rimelig frist fastslå det samlede udgiftsbeløb, der skal afholdes over de europæiske landbrugsfonde. Det er derfor nødvendigt at fastsætte bestemmelser vedrørende medlemsstaternes godkendelse af betalingsorganerne og vedrørende medlemsstaternes fastsættelse af procedurer, der gør det muligt at opnå de nødvendige revisionserklæringer, godkendelse af forvaltningssystemer og kontrol samt uafhængige organers godkendelse af årsregnskaber.

⁽¹⁾ Udtalelse af 26. maj 2005 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.

- (4) For at sikre, at der er overensstemmelse mellem medlemsstaternes normer for godkendelse, bør Kommissionen give retningslinjer for, hvilke kriterier der bør anvendes. For at sikre gennemsigtighed i den nationale kontrol, bl.a. hvad angår procedurerne for anvisning, fastsættelse og betaling af udgifter, er det, i givet fald, nødvendigt at begrænse antallet af myndigheder og organer, som disse funktioner uddelegeres til, under hensyntagen til den enkelte medlemsstats forfatningsmæssige bestemmelser.
- (5) Hvis en medlemsstat godkender mere end ét betalingsorgan, er det vigtigt, at den udpeger ét enkelt koordineringsorgan, som skal sikre en sammenhængende forvaltning af midlerne, etablere forbindelsen mellem Kommissionen og de forskellige godkendte betalingsorganer og sørge for, at de oplysninger, som Kommissionen anmoder om vedrørende de forskellige betalingsorganers aktiviteter, hurtigt kan meddeles.
- (6) For at sikre et harmonisk samarbejde mellem Kommissionen og medlemsstaterne i forbindelse med finansieringen af udgifterne under den fælles landbrugspolitik og for bl.a. at gøre det muligt for Kommissionen nøje at følge medlemsstaternes finansielle forvaltning og at afslutte regnskaberne for de godkendte betalingsorganer, er det nødvendigt, at medlemsstaterne meddeler Kommissionen visse oplysninger eller opbevarer dem, så de er til Kommissionens rådighed. Med dette formål for øje bør informationsteknologiens muligheder i videst muligt omfang anvendes.
- (7) Med henblik på indsamlingen af de oplysninger, der skal sendes til Kommissionen, og for at Kommissionen fuldt ud og omgående kan få adgang til oplysninger vedrørende udgifterne, både på papir og i elektronisk form, bør der fastsættes regler for meddelelse, fremsendelse og præsentation af oplysninger samt for de tilsvarende frister herfor.
- (8) Finansieringen af foranstaltningerne og aktionerne under den fælles landbrugspolitik sker delvis inden for rammerne af delt forvaltning. For at sikre en forsvarlig økonomisk forvaltning af fællesskabsmidler bør Kommissionen kontrollere den forvaltning, der foretages af de myndigheder, som medlemsstaterne har pålagt at foretage betalinger. Det bør fastslås, hvilken form for kontrol der skal foretages af Kommissionen, og under hvilke betingelser Kommissionen kan varetage sit ansvar for gennemførelsen af budgettet, ligesom det bør præciseres, hvilke forpligtelser medlemsstaterne har til at samarbejde med Kommissionen.
- (9) Kun betalingsorganer, der er godkendt af medlemsstaterne, kan give en rimelig sikkerhed for, at der er foretaget den nødvendige kontrol inden udbetalingen af fællesskabsstøtten til modtagerne. Derfor er det nødvendigt at fastslå, at det kun er udgifter, der er afholdt af betalingsorganerne, der kan godtgøres over fællesskabsbudgettet.
- (10) Det er vigtigt, at Kommissionen stiller de nødvendige bevillinger til dækning af udgifter, der er afholdt af de godkendte betalingsorganer på vegne af EGFL, til rådighed for medlemsstaterne i form af godtgørelser på grundlag af bogføringen af de udgifter, som disse organer afholder. Indtil disse godtgørelser, i form af månedlige betalinger, er foretaget, skal medlemsstaterne stille finansielle midler til rådighed i overensstemmelse med deres godkendte betalingsorganers behov. De udgifter, som medlemsstaterne og de modtagere, der er involveret i gennemførelsen af den fælles landbrugspolitik, har til personale og drift, afholdes af dem selv.
- (11) Det er vigtigt, at fællesskabsstøtten udbetales til tiden, således at modtagerne kan udnytte den effektivt. Medlemsstaternes manglende overholdelse af de betalingsfrister, der er fastsat i fællesskabslovgivningen, vil kunne medføre alvorlige problemer for modtagerne og bringe princippet om fællesskabsbudgettets etårighed i fare. Derfor bør de udgifter, der er afholdt med overskridelse af betalingsfrister, udelukkes fra fællesskabsfinansiering. For at kunne overholde proportionalitetsprincippet bør Kommissionen kunne fastsætte bestemmelser, der fastslår undtagelserne fra denne generelle regel.
- (12) Det er nødvendigt at fastsætte en administrativ procedure, der gør det muligt for Kommissionen at træffe beslutning om en nedsættelse eller midlertidig suspendering af de månedlige betalinger, hvis de oplysninger, den modtager fra medlemsstaterne, ikke giver den mulighed for at få bekræftet, at de gældende fællesskabsregler er overholdt, og viser et tydeligt misbrug af fællesskabsmidler. I nærmere definerede tilfælde bør en nedsættelse eller suspendering også være mulig uden anvendelse af denne procedure. I begge tilfælde bør Kommissionen underrette den berørte medlemsstat herom, idet den fastslår, at enhver beslutning om nedsættelse eller suspendering af de månedlige betalinger træffes, uden at dette berører afgørelser, som træffes i forbindelse med regnskabsafslutningen.
- (13) Som led i budgetdisciplinen er det nødvendigt at fastsætte det årlige loft for de udgifter, der finansieres over EGFL, under hensyntagen til de maksimumsbeløb, der er fastsat for denne fond i de finansielle overslag, til de beløb, der er fastsat af Kommissionen i henhold til artikel 10, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29. september 2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere ⁽¹⁾, og til de beløb, der er fastsat i artikel 143, litra d), og artikel 143, litra e), i den nævnte forordning.

⁽¹⁾ EUT L 270 af 21.10.2003, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 118/2005 (EUT L 24 af 27.1.2005, s. 15).

- (14) Budgetdisciplinen kræver ligeledes, at det årlige loft over udgifter, der finansieres over EGFL, overholdes under alle omstændigheder og på alle stadier af budgetproceduren og af budgetgennemførelsen. I denne forbindelse bør det nationale loft over direkte betalinger pr. medlemsstat, korrigeret i overensstemmelse med artikel 10 i forordning (EF) nr. 1782/2003, betragtes som et finansielt loft over den pågældende medlemsstat for disse direkte betalinger, og godtgørelsen af disse betalinger bør ikke overstige det pågældende loft. Budgetdisciplinen indebærer desuden, at alle de lovgivningsmæssige foranstaltninger, der foreslås af Kommissionen eller vedtages af Rådet eller Kommissionen inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik og budgettet for EGFL, ikke overstiger det årlige loft over de udgifter, der finansieres over denne fond. Ligeledes bør Kommissionen bemyndiges til at fastsætte de tilpasninger, der er omhandlet i artikel 11, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1782/2003, hvis Rådet ikke har fastsat dem inden den 30. juni i det kalenderår, som tilpasningerne vedrører. Senest den 1. december kan Rådet med kvalificeret flertal og efter forslag fra Kommissionen på grundlag af nye elementer, det er kommet i besiddelse af, tilpasse satsen for betalingerne.
- (15) De foranstaltninger, der træffes for at fastsætte lofterne for EGFL's og ELFUL's finansielle deltagelse, berører ikke beføjelserne for den budgetmyndighed, der er udpeget i traktaten. Disse foranstaltninger skal derfor være baseret på de referencebeløb, der er fastsat i overensstemmelse med den interinstitutionelle aftale af 6. maj 1999 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forbedring af budgetproceduren⁽¹⁾ og med de finansielle overslag, der er anført i bilag I til denne aftale.
- (16) Budgetdisciplinen indebærer også en løbende undersøgelse af den budgetmæssige situation på mellemlang sigt. Derfor skal Kommissionen i forbindelse med fremsættelsen af sit foreløbige budgetforslag for et givet år forelægge sine overslag og sin analyse for Europa-Parlamentet og Rådet og eventuelt foreslå Rådet relevante foranstaltninger. Endvidere bør Kommissionen på ethvert tidspunkt fuldt ud udnytte sine forvaltningsbeføjelser for at sikre, at det årlige loft overholdes, og den bør om nødvendigt stille forslag til Rådet om passende foranstaltninger med henblik på genopretning af budgetsituationen. Hvis det årlige loft ikke kan overholdes ved udløbet af et regnskabsår på grund af medlemsstaternes betalingsanmodninger, bør Kommissionen kunne vedtage foranstaltninger, der sikrer dels en foreløbig fordeling af det disponible budget mellem medlemsstaternes betalingsanmodninger, dels overholdelse af det fastsatte loft for det pågældende år. Betalingerne for det pågældende år bør foretages over det følgende regnskabsår, og den samlede fællesskabsfinansiering pr. medlemsstat bør fastsættes endeligt, ligesom der bør fastsættes en udligning mellem medlemsstaterne med henblik på at overholde det fastsatte beløb.
- (17) På tidspunktet for gennemførelsen af budgettet bør Kommissionen etablere en ordning for månedlig varsling og overvågning af landbrugsudgifterne for hurtigst muligt at kunne reagere, hvis der er risiko for overskridelse af det årlige loft, for at kunne vedtage de relevante foranstaltninger som led i de gennemførelsesbeføjelser, den er tillagt, og, hvis disse foranstaltninger viser sig at være utilstrækkelige, for at kunne foreslå Rådet andre foranstaltninger til snarest mulig gennemførelse. Hvis en sådan ordning skal være effektiv, skal den gøre det muligt at sammenligne de reelle udgifter og de udgiftsoverslag, der er udarbejdet på grundlag af udgifterne for de tidligere år. Kommissionen bør fremsende en månedlig rapport til Europa-Parlamentet og Rådet, som sammenligner udviklingen i de udgifter, der er afholdt indtil rapporteringstidspunktet, med udgiftsoverslagene, samt en vurdering af den forventede gennemførelse i resten af regnskabsåret.
- (18) Det er vigtigt, at den vekselkurs, som Kommissionen anvender ved udfærdigelsen af de budgetdokumenter, den fremsender til Rådet, under hensyntagen til den tid, der går mellem udarbejdelsen af dokumenterne og Kommissionens fremsendelse af dem, afspejler de senest foreliggende oplysninger.
- (19) Programmerne for udvikling af landdistrikterne finansieres over fællesskabsbudgettet på grundlag af forpligtelser i årlige trancher. Det er vigtigt, at medlemsstaterne allerede fra iværksættelsen af programmerne for udvikling af landdistrikterne kan råde over fællesskabsmidlerne. Det er derfor nødvendigt at etablere en forfinansieringsordning, der kan sikre et regelmæssigt flow af betalinger til modtagerne, ligesom grænserne for en sådan ordning bør fastlægges.
- (20) Bortset fra forfinansiering bør der skelnes mellem Kommissionens betalinger til de godkendte betalingsorganer, dvs. mellem mellemliggende betalinger og betaling af saldi, og der bør fastsættes nærmere bestemmelser for betalingen heraf.
- (21) For at beskytte Fællesskabets finansielle interesser bør Kommissionen kunne suspendere eller nedsætte de mellemliggende betalinger i tilfælde, hvor der er tale om ikke-refusionsberettigede udgifter. Der bør fastlægges en procedure, der gør det muligt for medlemsstaterne at påvise berettigelsen af deres betalinger.

⁽¹⁾ EFT C 172 af 18.6.1999, s. 1. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse 2003/429/EF (EUT L 147 af 14.6.2003, s. 25).

- (22) Reglen om automatisk frigørelse bør bidrage til at fremskynde gennemførelsen af programmerne og til forsvarlig økonomisk forvaltning.
- (23) For at etablere den finansielle forbindelse mellem de godkendte betalingsorganer og fællesskabsbudgettet bør Kommissionen årligt foretage regnskabsafslutningen for disse organer. Beslutningen om regnskabsafslutning vedrører de forelagte regnskabs fuldstændighed, nøjagtighed og pålidelighed, men ikke udgifternes overensstemmelse med fællesskabslovgivningen.
- (24) Det er vigtigt, at Kommissionen, som i henhold til traktatens artikel 211 er ansvarlig for den korrekte gennemførelse af fællesskabslovgivningen, afgør, om de udgifter, der er afholdt af medlemsstaterne, er i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen. Medlemsstaterne bør have ret til at begrunde deres beslutninger om betaling og at anmode om mægling, hvis der er uenighed mellem dem og Kommissionen. For at give medlemsstaterne retslig og finansiell sikkerhed vedrørende tidligere afholdte udgifter, bør der fastsættes en maksimumsfrist, inden for hvilken Kommissionen kan beslutte, om manglende overholdelse medfører finansielle konsekvenser.
- (25) For at beskytte Fællesskabets finansielle interesser bør medlemsstaterne vedtage foranstaltninger, der kan sikre, at de transaktioner, der finansieres gennem fondene, rent faktisk har fundet sted og er gennemført korrekt. Det er ligeledes nødvendigt, at medlemsstaterne forebygger og effektivt behandler enhver uregelmæssighed begået af modtagerne.
- (26) I tilfælde af inddrivelse af beløb, der er udbetalt over EGFL, skal de inddrevne beløb tilbagebetales til fonden, hvis der er tale om udgifter, der ikke er hjemlede i fællesskabslovgivningen. Der bør forudses en ordning vedrørende finansielt ansvar, når der er begået uregelmæssigheder, og det fulde beløb ikke er inddrevet. I denne forbindelse bør der fastlægges en procedure, som gør det muligt for Kommissionen at beskytte Fællesskabets interesser ved at beslutte at pålægge den berørte medlemsstat at afholde en del af de midler, der er tabt på grund af uregelmæssigheder, og som ikke er blevet inddrevet inden for en rimelig frist. I visse tilfælde af forsømmelighed fra en medlemsstats side bør det være berettiget at pålægge den berørte medlemsstat at afholde det fulde beløb. Under hensyntagen til medlemsstatens overholdelse af forpligtelser i henhold til nationale procedurer bør det imidlertid efter en vis frist være muligt at dele medlemsstatens forpligtelse over for fællesskabsbudgettet på en rimelig måde mellem Fællesskabet og medlemsstaten på grundlag af de faktiske inddrivelses i tidligere år.
- (27) Medlemsstaternes inddrivelsesprocedurer kan bevirke, at inddrivelsen forsinkes i et antal år uden nogen garanti for et vellykket resultat. Udgifterne i forbindelse med disse procedurer kan også stå i et urimeligt forhold til de foretagne eller mulige inddrivelses. Medlemsstaterne bør derfor i visse tilfælde kunne indstille inddrivelsesprocedurerne.
- (28) For så vidt angår ELFUL, bør beløb, der er inddrevet eller annulleret som følge af uregelmæssigheder, forblive til rådighed for programmer for udvikling af landdistrikterne, der er godkendt i den berørte medlemsstat, eftersom de er tildelt netop denne medlemsstat. For at beskytte Fællesskabets finansielle interesser bør der forudses passende bestemmelser for de tilfælde, hvor en medlemsstat, som har afsløret uregelmæssigheder, ikke træffer de nødvendige foranstaltninger.
- (29) For at give mulighed for genanvendelse af midler under henholdsvis EGFL og ELFUL bør der fastsættes regler for anvendelsen af beløb, der er inddrevet af medlemsstaterne i forbindelse med overensstemmelseskontrollen og procedurerne som følge af de konstaterede uregelmæssigheder og forsømmelser, samt for supplerende afgifter hidrørende fra sektoren for mælk og mælkeprodukter.
- (30) For at Kommissionen kan opfylde sin forpligtelse til at sikre, at der i medlemsstaterne findes systemer til forvaltning og kontrol af fællesskabsudgifter, og at disse fungerer korrekt, og uden at dette berører den kontrol, der gennemføres af medlemsstaterne, bør Kommissionens bemyndigede ansatte foretage kontrol og have mulighed for at anmode medlemsstaterne om bistand hertil.
- (31) Der bør i videst muligt omfang anvendes edb ved udarbejdelsen af de oplysninger, der skal sendes til Kommissionen. Når Kommissionen foretager sin kontrol, bør den have fuldstændig og umiddelbar adgang til de oplysninger, der vedrører udgifterne, både på papir og i elektronisk form.

- (32) Der bør fastsættes en dato for de sidste betalinger for programmer vedrørende udvikling af landdistrikterne, der er godkendt for perioden 2000/2006 og finansieret gennem Den Europæiske Udviklings- og Garantifond (i det følgende benævnt »EUGFL«), Garantisektionen. For at gøre det muligt for medlemsstaterne at opnå godtgørelse af betalinger, der er afholdt efter denne dato, bør der træffes særlige overgangsforanstaltninger. Disse foranstaltninger bør også omfatte bestemmelser vedrørende inddrivelse af forskud, der er udbetalt af Kommissionen på grundlag af artikel 5, stk. 1, andet afsnit, i Rådets forordning (EF) nr. 1258/1999 af 17. maj 1999 om finansiering af den fælles landbrugspolitik⁽¹⁾, samt vedrørende beløb, der har været genstand for den frivillige graduering, der er omhandlet i artikel 4 og 5 i Rådets forordning (EF) nr. 1259/1999 af 17. maj 1999 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik's ordninger for direkte støtte⁽²⁾.
- (33) Der bør fastsættes en dato, fra hvilken Kommissionen automatisk kan frigøre de beløb, der er disponeret over, men som ikke er udbetalt i forbindelse med de programmer for udvikling af landdistrikterne, der finansieres af EUGFL, Garantisektionen, når de dokumenter, der er nødvendige for afslutningen af aktionerne ikke er fremkommet til Kommissionen på den pågældende dato. Det bør præciseres, hvilke dokumenter der er nødvendige for, at Kommissionen kan fastslå, om foranstaltningerne er afsluttet.
- (34) Kommissionen er ansvarlig for forvaltningen af fondene, og der foregår et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen i en komité for landbrugsfondene.
- (35) Omfanget af Fællesskabets finansiering kræver, at Europa-Parlamentet og Rådet holdes regelmæssigt underrettet gennem finansberetninger herom.
- (36) Da personoplysninger og forretningshemmeligheder kan meddeles i forbindelse med anvendelsen af de nationale kontrolsystemer og overensstemmelseskontrollen, bør medlemsstaterne og Kommissionen sikre, at oplysninger, der modtages i denne forbindelse, forbliver fortrolige.
- (37) For at sikre en forsvarlig økonomisk forvaltning af fællesskabsbudgettet, under overholdelse af princippet om ligebehandling, for så vidt angår både medlemsstaterne og landbrugerne, bør reglerne vedrørende anvendelse af euroen præciseres.
- (38) Rådets forordning nr. 25 om finansiering af den fælles landbrugspolitik⁽³⁾, Rådets forordning (EF) nr. 723/97 af 22. april 1997 om gennemførelse af medlemsstaternes aktionsprogrammer inden for kontrol med udgifter, der påhviler EUGFL, Garantisektionen⁽⁴⁾, samt forordning (EF) nr. 1258/1999 bør ophæves. Visse artikler i Rådets forordning (EØF) nr. 595/91 af 4. marts 1991 om uregelmæssigheder og tilbagebetaling af beløb, der uberettiget er udbetalt inden for rammerne af finansieringen af den fælles landbrugspolitik samt om oprettelse af et informationssystem på dette område⁽⁵⁾, bør ligeledes ophæves, eftersom nærværende forordning omfatter tilsvarende bestemmelser.
- (39) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁽⁶⁾, og der bør skelnes mellem foranstaltninger, der er omfattet af forvaltningskomitéproceduren, og foranstaltninger, der er omfattet af rådgivningsproceduren. Rådgivningsproceduren er i visse tilfælde den mest hensigtsmæssige, også ud fra et hensyn om øget effektivitet.
- (40) Overgangen fra bestemmelserne i de ophævede forordninger til bestemmelserne i denne forordning vil kunne medføre en række praktiske og specifikke problemer, bl. a. problemer i forbindelse med overgangen til nye ordninger. Disse problemer er ikke omhandlet i denne forordning. For at imødegå en sådan situation bør Kommissionen kunne vedtage de nødvendige og behørigt begrundede overgangsforanstaltninger. Disse foranstaltninger bør kunne afvige fra bestemmelserne i denne forordning, men kun i det nødvendige omfang og i en begrænset periode.
- (41) Da programmeringsperioden for de programmer for udvikling af landdistrikterne, der finansieres på grundlag af denne forordning, begynder den 1. januar 2007, bør denne forordning finde anvendelse fra denne dato. Det er dog nødvendigt, at visse bestemmelser finder anvendelse fra en tidligere dato.

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 103.

⁽²⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 113.

⁽³⁾ EFT 30 af 24.4.1962, s. 991. Senest ændret ved forordning (EØF) nr. 728/70 (EFT L 94 af 28.4.1970, s. 9).

⁽⁴⁾ EFT L 108 af 25.4.1997, s. 6. Ændret ved forordning (EF) nr. 2136/2001 (EFT L 288 af 1.11.2001, s. 1).

⁽⁵⁾ EFT L 67 af 14.3.1991, s. 11.

⁽⁶⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

(42) Revisionsretten har afgivet udtalelse ⁽¹⁾.

Artikel 3

(43) Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg har afgivet tilladelse ⁽²⁾ —

Udgifter under EGFL

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Formål og anvendelsesområde

Denne forordning fastsætter de særlige betingelser og regler for finansieringen af udgifter inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik, herunder udgifter vedrørende udvikling af landdistrikterne.

Artikel 2

Finansieringsfonde for landbrugsudgifter

1. For at gøre det muligt at nå de mål, der tilsigtes ved den fælles landbrugspolitik, og som er fastslået i traktaten, og for at sikre finansieringen af de forskellige foranstaltninger, der henhører under denne politik, herunder foranstaltninger vedrørende udvikling af landdistrikterne, oprettes:

- a) en europæisk garantifond for landbruget, i det følgende benævnt EGFL
- b) en europæisk landbrugsfond for udvikling af landdistrikterne, i det følgende benævnt ELFUL.

2. EGFL og ELFUL udgør en del af De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.

1. EGFL finansierer, med delt forvaltning mellem medlemsstaterne og Fællesskabet, følgende udgifter, der afholdes i overensstemmelse med fællesskabsretten:

- a) restitutioner fastsat for eksport af landbrugsvarer til tredjelande
- b) interventioner til regulering af landbrugsmarkederne
- c) direkte betalinger til landbrugerne, som er fastsat i forbindelse med den fælles landbrugspolitik
- d) Fællesskabets finansielle støtte til foranstaltninger til udbredelse af oplysninger om og fremme af landbrugsprodukter på Fællesskabets indre marked og i tredjelande, som gennemføres af medlemsstaterne på grundlag af andre programmer end dem, der er omhandlet i artikel 4, og som er udvalgt af Kommissionen.

2. EGFL finansierer centralt følgende udgifter, som afholdes i overensstemmelse med fællesskabsretten:

- a) Fællesskabets finansielle støtte til specifikke veterinærforanstaltninger, til kontrolforanstaltninger på veterinærområdet og vedrørende fødevarer og dyrefoder, til programmer for udryddelse og overvågning af dyresygdomme (veterinærforanstaltninger) samt til plan-sundhedsforanstaltninger
- b) foranstaltninger til fremme af landbrugsprodukter, der gennemføres direkte af Kommissionen eller via internationale organisationer
- c) foranstaltninger, vedtaget i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen, der har til formål at sikre bevaring, beskrivelse, indsamling og udnyttelse af genressourcer fra landbruget
- d) etablering og vedligeholdelse af systemer til regnskabsoplysninger på landbrugsområdet
- e) systemer til undersøgelser på landbrugsområdet, herunder undersøgelser af landbrugsbedrifternes struktur
- f) udgifter vedrørende fiskerimarkederne.

⁽¹⁾ EUT C 121 af 20.5.2005, s. 1.

⁽²⁾ Udtalelse af 9. februar 2005 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

Artikel 4

Udgifter under ELFUL

ELFUL finansierer, med delt forvaltning mellem medlemsstaterne og Fællesskabet, dettes finansielle støtte til programmer for udvikling af landdistrikterne, som gennemføres i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen vedrørende støtten til udvikling af landdistrikterne fra ELFUL.

Artikel 5

Anden finansiering, herunder faglig bistand

EGFL og ELFUL kan, inden for deres respektive områder, på centralt grundlag, på initiativ af Kommissionen og/eller på dennes vegne, finansiere sådanne foranstaltninger vedrørende forberedelse, overvågning, administrativ og teknisk støtte, evaluering, revision og kontrol, som er nødvendige for gennemførelsen af den fælles landbrugspolitik, herunder udvikling af landdistrikterne. Disse aktioner omfatter blandt andet:

- a) foranstaltninger, der er nødvendige med henblik på analyse, forvaltning, overvågning, informationsudveksling og gennemførelse af den fælles landbrugspolitik, samt foranstaltninger vedrørende etablering af kontrolsystemer og teknisk og administrativ bistand
- b) foranstaltninger, der er nødvendige for at opretholde og udvikle metoder og tekniske midler til information, sammenkobling, overvågning og kontrol af den finansielle forvaltning af de ressourcer, der anvendes til finansiering af den fælles landbrugspolitik
- c) informationsforanstaltninger vedrørende den fælles landbrugspolitik, som gennemføres på initiativ af Kommissionen
- d) undersøgelser vedrørende den fælles landbrugspolitik og evaluering af foranstaltninger, der finansieres af EGFL og ELFUL, herunder forbedring af evalueringsmetoder og informationsudveksling om praksis på området
- e) i givet fald, de gennemførelsesorganer, der oprettes i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 58/2003 af 19. december 2002 om vedtægterne for de forvaltningsorganer, der skal administrere opgaver i forbindelse med EF-programmer⁽¹⁾, og som pålægges opgaver i forbindelse med den fælles landbrugspolitik

- f) foranstaltninger vedrørende formidling, bevidstgørelse, fremme af samarbejde og udveksling af erfaringer på fællesskabsplan, som gennemføres i forbindelse med udvikling af landdistrikterne, herunder etablering af netværk af de berørte aktører.

Artikel 6

Godkendelse og tilbagetrækning af godkendelse af betalingsorganer og koordineringsorganer

1. Betalingsorganerne er kontorer og organer i medlemsstaterne, der med hensyn til de betalinger, de foretager, samt meddelelse og opbevaring af information yder tilstrækkelig garanti for:

- a) at det kontrolleres, at ansøgningerne er berettigede, og, i forbindelse med udvikling af landdistrikterne, at proceduren for tildeling af støtte er fulgt og er i overensstemmelse med fællesskabsreglerne, inden de pågældende udgifter anvises til betaling
- b) at betalingerne bogføres korrekt og fuldstændigt
- c) at den kontrol, der er foreskrevet i fællesskabslovgivningen, foretages
- d) at de nødvendige dokumenter indgives i rette tid og i den form, der er fastsat i fællesskabsreglerne
- e) at dokumenterne er tilgængelige og opbevaret på en måde, der sikrer, at de er fuldstændige, gyldige og læsbare på lang sigt, herunder elektroniske dokumenter i den i fællesskabsreglerne omhandlede forstand.

Bortset fra betalingen af EF-støtten kan disse opgaver uddelegeres.

2. Medlemsstaterne godkender som betalingsorganer kontorer og organer, der opfylder de i stk. 1 omhandlede betingelser.

Hver medlemsstat begrænser under hensyn til sine forfatningsmæssige bestemmelser og sin institutionelle opbygning antallet af godkendte betalingsorganer til det mindste antal, hvormed det kan sikres, at de i artikel 3, stk. 1, og artikel 4 omhandlede udgifter afholdes under korrekte administrative og regnskabsmæssige betingelser.

⁽¹⁾ EFT L 11 af 16.1.2003, s. 1.

3. Hvis der godkendes mere end ét betalingsorgan, meddeler medlemsstaten Kommissionen de nærmere data for det kontor eller organ, som det pålægger følgende opgaver:

- a) at indsamle de oplysninger, der skal stilles til Kommissionens rådighed, og at fremsende disse oplysninger til Kommissionen
- b) at fremme en ensartet anvendelse af fællesskabsreglerne.

Det pågældende kontor eller organ, i det følgende benævnt »koordineringsorgan«, skal være specielt godkendt af medlemsstaterne med hensyn til behandling af finansielle oplysninger, der er dækket af litra a).

4. Opfylder et godkendt betalingsorgan ikke eller ikke længere en eller flere af de godkendelsesbetingelser, der er omhandlet i stk. 1, tilbagekaldes godkendelsen, medmindre betalingsorganet foretager de fornødne tilpasninger inden for en frist, der fastsættes under hensyntagen til problemets alvor.

Artikel 7

Godkendelsesorganer

Godkendelsesorganet skal være en offentligretlig eller privatretlig enhed udpeget af medlemsstaten med henblik på at påtage regnskaberne fra det godkendte betalingsorgan hvad angår deres rigtighed, fuldstændighed og nøjagtighed, idet der tages højde for det forvaltnings- og kontrolsystem, der er etableret.

Artikel 8

Meddelelse af oplysninger og adgang til dokumenter

1. Ud over de oplysninger, der skal fremsendes i henhold til bestemmelserne i de sektorbestemte forordninger, sender medlemsstaterne Kommissionen følgende oplysninger, erklæringer og dokumenter:

- a) vedrørende de godkendte betalingsorganer og godkendte koordineringsorganer:
 - i) godkendelsesdokumentet
 - ii) deres funktion (godkendt betalingsorgan eller godkendt koordineringsorgan)
 - iii) i givet fald, tilbagetrækningen af godkendelsen

b) vedrørende godkendelsesorganerne:

- i) oplysninger til deres identificering
- ii) adresse-mæssige oplysninger

c) vedrørende foranstaltninger i forbindelse med tiltag, der finansieres af EGFL og ELFUL:

- i) udgiftsanmeldelser, der også har gyldighed som betalingsanmodninger, attesteret af det godkendte betalingsorgan eller af det godkendte koordineringsorgan, ledsaget af de krævede oplysninger
- ii) overslag over deres finansielle behov, for så vidt angår EGFL, og, for så vidt angår ELFUL, en ajourføring af de forventede udgiftsanmeldelser såvel i det løbende som det følgende regnskabsår
- iii) årsregnskaberne for de godkendte betalingsorganer ledsaget af en revisionserklæring, underskrevet af den ansvarlige for det godkendte betalingsorgan med de for regnskaberne afslutning nødvendige oplysninger og en godkendelsesrapport udarbejdet af det i artikel 7 omhandlede godkendelsesorgan.

De godkendte betalingsorganers årsregnskaber vedrørende ELFUL's udgifter fremsendes for hvert enkelt programs vedkommende.

2. De godkendte betalingsorganer opbevarer bilagene vedrørende de foretagne betalinger og dokumenterne vedrørende den administrative og fysiske kontrol, der er foreskrevet i fællesskabslovgivningen, og stiller disse dokumenter og oplysninger til Kommissionens rådighed.

Hvis den relevante dokumentation opbevares hos en myndighed, der er bemyndiget hertil af et betalingsorgan, der har beføjelse til at tillade udgifternes afholdelse, tilsender denne det godkendte betalingsorgan rapporter om antallet af foretagne undersøgelser, disses indhold og de foranstaltninger, der er truffet på grundlag heraf.

Artikel 9

Beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser og sikkerhed vedrørende forvaltning af fællesskabsmidlerne

1. Medlemsstaterne:

- a) træffer, inden for rammerne af den fælles landbrugs-politik, de administrativt eller ved lov fastsatte bestem-melser samt alle andre foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre en effektiv beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser, med henblik på bl.a.:
- i) at sikre sig, at de af EGFL og ELFUL finansierede foranstaltninger virkelig er blevet gennemført, og at de er blevet gennemført korrekt
 - ii) at forhindre og forfølge uregelmæssigheder
 - iii) at geninddrive beløb, der er udbetalt med urette på grund af uregelmæssigheder eller forsømmelser
- b) etablerer et system til forvaltning og effektiv kontrol, som omfatter godkendelse af regnskaber og en revisions-erklæring, der skal underskrives af den ansvarlige for det godkendte betalingsorgan.

2. Kommissionen overvåger, at medlemsstaterne sikrer sig, at de i artikel 3, stk. 1, og artikel 4 omhandlede udgifter er lovlige og formelt rigtige, og at principperne om forsvarlig økonomisk forvaltning er overholdt; i denne forbindelse udøver Kommissionen følgende kontrol:

- a) den sikrer sig, at der i medlemsstaterne findes systemer til forvaltning og kontrol, og at disse fungerer korrekt
- b) den nedsætter eller suspenderer alle eller en del af de mellemliggende betalinger og anvender de krævede finansielle korrektioner, bl.a. hvor forvaltnings- og kontrolsystemerne har været mangelfulde
- c) den sikrer sig, at forfinansieringen tilbagebetales og frigør, om nødvendigt, automatisk budgetforpligtelser.

3. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om, hvilke bestemmelser de har vedtaget, og hvilke foranstaltninger de har truffet i medfør af stk. 1, samt, for så vidt angår programmerne for udvikling af landdistrikterne, hvilke foranstaltninger der er truffet til forvaltning og kontrol i

henhold til fællesskabslovgivningen vedrørende støtten til udvikling af landdistrikterne fra ELFUL for at beskytte Fællesskabets finansielle interesser.

Artikel 10

Fællesskabsfinansiering af betalinger foretaget af betalingsorganerne

De i artikel 3, stk. 1, og artikel 4 omhandlede udgifter kan kun accepteres til fællesskabsfinansiering, hvis de er afholdt af de godkendte betalingsorganer, der er udpeget af medlemssta-terne.

Artikel 11

Fuldstændig udbetaling til modtagerne

Medmindre andet er fastsat i fællesskabslovgivningen, skal betalingerne i forbindelse med den finansiering, der er omhandlet i denne forordning, og beløb vedrørende den offentlige finansielle deltagelse i programmerne for udvikling af landdistrikterne tilgå modtagerne med det fulde beløb.

AFSNIT II

EGFL

KAPITEL 1

Fællesskabsfinansiering

Artikel 12

Budgetloft

1. Det årlige loft over udgifterne under EGFL udgøres af de maksimumsbeløb, der er fastsat for fonden i den flerårige finansielle ramme, der er omhandlet i den interinstitutionelle aftale, nedsat med de i stk. 2 omhandlede beløb.

2. Kommissionen fastsætter de beløb, der i henhold til artikel 10, stk. 2, artikel 143d og artikel 143e i forordning (EF) nr. 1782/2003 stilles til rådighed for ELFUL.

3. Kommissionen fastsætter, på grundlag af de i stk. 1 og 2 omhandlede oplysninger, den nettosaldo, der er til rådighed for udgifterne under EGFL.

Artikel 13

Administrationsudgifter og personaleudgifter

Udgifter til administration og personale, der afholdes af medlemsstaterne og af modtagerne af støtte fra EGFL, kan ikke finansieres af fonden.

Artikel 14

Månedlige betalinger

1. Kommissionen stiller de midler, der er nødvendige til dækning af de i artikel 3, stk. 1, nævnte udgifter, til rådighed for medlemsstaterne i form af månedlige godtgørelser, i det følgende benævnt »månedlige betalinger«, på grundlag af de udgifter, der er afholdt af de godkendte betalingsorganer i en referenceperiode.

2. Indtil Kommissionen har foretaget de månedlige udbetalinger, stiller medlemsstaterne de nødvendige midler til afholdelse af de pågældende udgifter til rådighed, alt efter de godkendte betalingsorganers behov.

Artikel 15

Nærmere bestemmelser vedrørende de månedlige betalinger

1. De månedlige betalinger foretages af Kommissionen til dækning af de udgifter, som medlemsstaternes godkendte betalingsorganer har afholdt i referencemåned, jf. dog de i artikel 30 og 31 omhandlede beslutninger.

2. Kommissionen træffer beslutning, efter proceduren i artikel 41, stk. 3, om de månedlige udbetalinger, den foretager, på grundlag af en udgiftsanmeldelse fra medlemsstaterne og de oplysninger, der er givet i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, under hensyntagen til nedsættelser eller suspenderinger i henhold til artikel 17.

3. De månedlige betalinger foretages til medlemsstaten senest den tredje arbejdsdag i den anden måned efter den måned, hvor udgifterne er afholdt.

4. Udgifter, der er afholdt af medlemsstaterne fra den 1. til den 15. oktober, henhører under oktober. Udgifter, der er afholdt fra den 16. til den 31. oktober, henhører under november.

5. Kommissionen kan træffe beslutning om supplerende betalinger eller om nedsættelser. I sådanne tilfælde underrettes komitéen for landbrugsfondene herom på sit næste møde.

Artikel 16

Overholdelse af betalingsfristerne

Hvor der er fastsat betalingsfrister i fællesskabslovgivningen, medfører betalingsorganernes overskridelser af disse frister, at betalingerne ikke kan accepteres til fællesskabsfinansiering, undtagen i tilfælde, under betingelser og inden for grænser, der er fastsat i henhold til proportionalitetsprincippet.

Artikel 17

Nedsættelse og suspendering af månedlige betalinger

1. Hvis de udgiftsanmeldelser eller oplysninger, der er omhandlet i artikel 15, stk. 2, ikke giver Kommissionen mulighed for at konstatere, om de indgåede forpligtelser vedrørende midlerne er i overensstemmelse med de gældende fællesskabsregler, anmoder Kommissionen den pågældende medlemsstat om at give supplerende oplysninger inden for en frist, som den fastsætter under hensyntagen til, hvor alvorlig sagen er, og som normalt ikke kan være under tredive dage.

Hvis Kommissionen ikke modtager noget svar fra medlemsstaten på den i første afsnit omhandlede anmodning, eller hvis svaret anses for utilfredsstillende eller gør det muligt at konkludere, at der er tale om manglende overholdelse af gældende fællesskabsregler eller om misbrug af fællesskabsmidler, kan Kommissionen nedsætte eller midlertidigt suspendere de månedlige betalinger til medlemsstaten. Den underretter medlemsstaten herom, idet den fastslår, at nedsættelserne eller suspenderingerne er foretaget.

2. Hvis de i artikel 15, stk. 2, omhandlede udgiftsanmeldelser eller oplysninger gør det muligt for Kommissionen at konkludere, at et finansielt loft, der er fastsat i fællesskabslovgivningen, er blevet overskredet, eller at der er sket en klar overtrædelse af de gældende fællesskabsregler, kan Kommissionen anvende de nedsættelser eller suspenderinger, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, andet afsnit, efter at have givet medlemsstaten lejlighed til at fremsætte sine bemærkninger.

3. Nedsættelserne og suspenderingerne anvendes under overholdelse af proportionalitetsprincippet og inden for rammerne af den i artikel 15, stk. 2, omhandlede beslutning om de månedlige betalinger, uden at dette berører de i artikel 30 og 31 omhandlede beslutninger.

KAPITEL 2

Artikel 19

Proceduren vedrørende budgetdisciplin**Budgetdisciplin**

Artikel 18

Overholdelse af loftet

1. På intet tidspunkt under budgetproceduren og gennemførelsen af budgettet må bevillingerne vedrørende EGFL-udgifter overstige den nettosaldo, der er omhandlet i artikel 12, stk. 3.

Alle retsakter, der foreslås af Kommissionen eller vedtages af Rådet eller Kommissionen, og som har indflydelse på EGFL's budget, skal overholde den nettosaldo, der er omhandlet i artikel 12, stk. 3.

2. Hvis der i fællesskabslovgivningen er fastsat et finansielt loft for landbrugsudgifterne i euro for en medlemsstat, godtgøres udgifterne inden for dette loft fastsat i euro, i givet fald justeret for følgerne af den eventuelle anvendelse af artikel 11 i forordning (EF) nr. 1782/2003.

3. De i fællesskabslovgivningen fastsatte nationale lofter over de direkte betalinger, herunder de lofter, der er fastsat i medfør af artikel 41, stk. 1, og artikel 71, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1782/2003, korrigeret med de procentsatser og tilpasninger, der er omhandlet i artikel 10, stk. 1, og artikel 11, stk. 1, i den nævnte forordning, betragtes som finansielle lofter fastsat i euro.

4. Hvis Rådet ikke senest den 30. juni i et givet år har fastlagt de tilpasninger, der er omhandlet i artikel 11, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1782/2003, fastlægger Kommissionen disse tilpasninger efter proceduren i nærværende forordnings artikel 41, stk. 3, og underretter straks Rådet herom.

5. Senest den 1. december kan Rådet efter forslag fra Kommissionen på grundlag af nye elementer, den er kommet i besiddelse af, tilpasse satsen for de direkte betalinger i overensstemmelse med artikel 11 i forordning (EF) nr. 1782/2003.

1. Samtidig med at Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet sit foreløbige forslag til budget for regnskabsår N, forelægger den også sine overslag for regnskabsårene N-1, N og N + 1. Den forelægger samtidig en analyse af de forskelle, der er konstateret mellem de oprindelige overslag og de faktiske udgifter i regnskabsårene N-2 og N-3.

2. Hvis det ved opstillingen af det foreløbige forslag til budget for regnskabsår N viser sig, at der er risiko for, at den i artikel 12, stk. 3, omhandlede nettosaldo for regnskabsår N, under hensyn til den margen, der er omhandlet i artikel 11 i forordning (EF) nr. 1782/2003, bliver overskredet, foreslår Kommissionen Rådet de nødvendige foranstaltninger, bl.a. sådanne som kræves i medfør af artikel 11, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1782/2003.

3. Kommissionen skal på et hvilket som helst tidspunkt, hvis den mener, at der er en risiko for, at den i artikel 12, stk. 3, omhandlede nettosaldo bliver overskredet, og at den ikke inden for rammerne af sine gennemførelsesbeføjelser vil kunne træffe tilstrækkelige foranstaltninger til at afbøde situationen, foreslå Rådet andre foranstaltninger til at sikre, at saldoen overholdes.

Rådet træffer afgørelse om disse foranstaltninger, efter proceduren i traktatens artikel 37, inden for en frist af to måneder efter modtagelsen af Kommissionens forslag. Europa-Parlamentet afgiver sin udtalelse i så god tid, at Rådet har mulighed for at gøre sig bekendt med den og træffe afgørelse inden for den anførte frist.

4. Hvis medlemsstaternes anmodninger om godtgørelser ved slutningen af regnskabsår N overstiger eller forventes at ville overstige den i henhold til artikel 12, stk. 3, fastsatte nettosaldo, skal Kommissionen:

- a) tage medlemsstaternes anmodninger i betragtning pro rata og inden for rammerne af det disponible budget og midlertidigt fastsætte beløbet for betalingerne for den pågældende måned
- b) for alle medlemsstaternes vedkommende, senest den 28. februar i det følgende år, fastslå deres situation med hensyn til fællesskabsfinansieringen for det foregående år
- c) efter proceduren i artikel 41, stk. 3, fastslå det samlede beløb for fællesskabsfinansieringen, fordelt på medlemsstaterne, på grundlag af en enkelt fællesskabsfinansieringssats, inden for rammerne af det budget, der var til rådighed for de månedlige betalinger
- d) senest i forbindelse med de månedlige betalinger, der foretages for marts måned i år N+1, foretage de udligninger, der eventuelt er nødvendige mellem medlemsstaterne.

Artikel 20

udløbet mindst tyve dage inden Kommissionens vedtagelse af budgetdokumentet.

Alarmsystemet

AFSNIT III

For at sikre at budgetloftet ikke overskrides, etablerer Kommissionen et alarmsystem og et system til månedlig overvågning af EGFL-udgifterne.

ELFUL

KAPITEL 1

Inden begyndelsen af hvert regnskabsår fastlægger Kommissionen månedlige udgiftsprofiler, om nødvendigt baseret på de gennemsnitlige månedlige udgifter i de foregående tre år.

Finansieringsmetode*Artikel 22*

Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en månedlig rapport, i hvilken den undersøger udviklingen i de afholdte udgifter i forhold til profilerne og vurderer den forventede gennemførelse i det løbende regnskabsår.

ELFUL's finansielle deltagelse*Artikel 21*

ELFUL's finansielle deltagelse i udgifterne til programmerne for udvikling af landdistrikterne fastsættes for hvert enkelt program, inden for de lofter, der er fastsat i fællesskabslovgivningen vedrørende støtten til udvikling af landdistrikterne fra ELFUL, forhøjet med de beløb, Kommissionen har fastsat i henhold til artikel 12, stk. 2, i denne forordning.

Referencevekselkurser

1. Når Kommissionen vedtager det foreløbige budgetforslag eller en ændringsskrivelse til det foreløbige budgetforslag, som vedrører landbrugsudgifterne, anvender den ved udarbejdelsen af overslagene over EGFL's budget den gennemsnitlige vekselkurs mellem euroen og den amerikanske dollar, som har været konstateret på markedet i det seneste kvartal, der er udløbet mindst tyve dage inden Kommissionens vedtagelse af budgetdokumentet.

Udgifter, der finansieres i henhold til denne forordning, kan ikke på anden måde finansieres over fællesskabsbudgettet.

Artikel 23

2. Når Kommissionen vedtager et foreløbigt forslag til tillægs- og ændringsbudget eller en ændringsskrivelse hertil, skal den, i det omfang disse dokumenter vedrører bevillinger til de i artikel 3, stk. 1, litra a) og b), omhandlede foranstaltninger, anvende:

Budgetforpligtelser

a) dels den gennemsnitlige vekselkurs mellem euroen og den amerikanske dollar, der faktisk er konstateret på markedet mellem den 1. august i det foregående regnskabsår og slutningen af det seneste kvartal, der er udløbet mindst tyve dage inden Kommissionens vedtagelse af budgetdokumentet og senest den 31. juli i det løbende regnskabsår

Fællesskabets budgetforpligtelser vedrørende programmer for udvikling af landdistrikterne (i det følgende benævnt »budgetforpligtelser») indgås med årlige trancher for perioden fra 1. januar 2007 til 31. december 2013.

Kommissionens afgørelse om vedtagelse af hvert enkelt program for udvikling af landdistrikterne som forelægges af medlemsstaten, svarer til en finansieringsafgørelse som omhandlet i artikel 75, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1605/2002, og udgør, når den er blevet meddelt den pågældende medlemsstat, en retlig forpligtelse i den i sidstnævnte forordning omhandlede forstand.

b) dels, i forbindelse med et overslag over resten af regnskabsåret, den nævnte gennemsnitlige vekselkurs, der faktisk er konstateret i det seneste kvartal, der er

For hvert program følger budgetforpligtelsen vedrørende den første tranche efter Kommissionens vedtagelse af programmet. Budgetforpligtelserne vedrørende de senere trancher indgås af Kommissionen, på grundlag af den i andet afsnit omhandlede afgørelse, hvert år inden 1. maj.

KAPITEL 2

Artikel 26

Finansiel forvaltning**Udbetaling af mellemliggende betalinger**

Artikel 24

Fælles bestemmelser vedrørende betalinger

1. Kommissionens betaling af ELFUL's deltagelse foretages i overensstemmelse med de budgetmæssige forpligtelser.
2. Kommissionen stiller de nødvendige bevillinger til dækning af de udgifter, der er omhandlet i artikel 4, til rådighed for medlemsstaterne i form af forfinansiering, mellemliggende betalinger og betaling af saldo. Disse bevillinger udbetales i overensstemmelse med de i artikel 25 — 28 fastsatte betingelser.
3. Betalingerne tilskrives den ældste åbne budgetforpligtelse.
4. Det samlede beløb for forfinansiering og mellemliggende betalinger må ikke overstige 95 % af ELFUL's deltagelse i hvert program for udvikling af landdistrikterne.

Artikel 25

Udbetaling af forfinansiering

1. Efter vedtagelsen af et program for udvikling af landdistrikterne udbetaler Kommissionen en enkelt forfinansiering til medlemsstaten, for det pågældende program. Forfinansieringen udgør 7 % af ELFUL's deltagelse i programmet. Den kan fordeles på to regnskabsår, afhængigt af de disponible budgetmidler.
2. Det godkendte betalingsorgan tilbagebetaler det samlede beløb, der er udbetalt som forfinansiering, til Kommissionen, hvis der ikke er fremsendt nogen udgiftsanmeldelse inden for rammerne af programmet for udvikling af landdistrikterne 24 måneder efter udbetalingen af den første del af forfinansieringen.
3. De renter, der påløber forfinansieringen, anvendes til det pågældende program for udvikling af landdistrikterne og fratrækkes de offentlige udgifter, som er angivet i den endelige udgiftsanmeldelse.
4. Det beløb, der er udbetalt som forfinansiering, cleares i forbindelse med afslutningen af programmet for udvikling af landdistrikterne.

1. De mellemliggende betalinger foretages for hvert enkelt program for udvikling af landdistrikterne. De beregnes ved anvendelse af samfinansieringssatsen for hver prioritet på den godkendte offentlige udgift til den pågældende prioritet.

2. Kommissionen foretager de mellemliggende betalinger med henblik på godtgørelse af de udgifter til iværksættelse af foranstaltninger, der er afholdt af de godkendte betalingsorganer.

3. Hver mellemliggende betaling foretages af Kommissionen med forbehold af, at følgende krav er overholdt:

- a) fremsendelse til Kommissionen af en udgiftsanmeldelse, der er underskrevet af det godkendte betalingsorgan i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, litra c)
- b) overholdelse af det samlede beløb for ELFUL's deltagelse, som er tildelt hver af prioriteterne for hele den periode, det pågældende program dækker
- c) fremsendelse til Kommissionen af den seneste årlige gennemførelsesrapport vedrørende gennemførelsen af programmet for udvikling af landdistrikterne.

4. Det godkendte betalingsorgan og det koordinerende organ, når det er blevet udpeget, underrettes hurtigst muligt af Kommissionen, hvis en af de i stk. 3 nævnte betingelser ikke er opfyldt, og udgiftsanmeldelsen derfor ikke kan imødekommes.

5. Kommissionen foretager den mellemliggende betaling inden for en frist, der ikke må overstige 45 dage at regne fra registreringen af en udgiftsanmeldelse, der opfylder de i stk. 3 omhandlede betingelser, uden at dette berører de i artikel 30 og 31 omhandlede beslutninger.

6. De godkendte betalingsorganer udarbejder og sender de mellemliggende udgiftsanmeldelser vedrørende programmerne for udvikling af landdistrikterne til Kommissionen via et forbindelsesorgan eller direkte, hvis et sådant ikke er udpeget, med en hyppighed, der fastsættes af Kommissionen. Udgiftsanmeldelserne omfatter de udgifter, det godkendte betalingsorgan har afholdt i hver af de pågældende perioder.

De mellemliggende udgiftsanmeldelser vedrørende udgifter, der er afholdt fra 16. oktober, tages i betragtning over det følgende års budget.

*Artikel 27***Suspension og nedsættelse af de mellemliggende betalinger**

1. De mellemliggende betalinger foretages på de betingelser, der er fastsat i artikel 81 i forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002, og på grundlag af udgiftsanmeldelserne og af de finansielle oplysninger fra medlemsstaterne.
2. Giver en medlemsstats udgiftsanmeldelse eller oplysninger ikke mulighed for at konstatere, om udgiftsanmeldelsen er i overensstemmelse med de gældende fællesskabsregler, anmodes den pågældende medlemsstat om at give supplerende oplysninger inden for en frist, som fastsættes under hensyntagen til, hvor alvorlig sagen er, og som normalt ikke kan være under tredive dage.
3. Hvis der ikke modtages svar fra medlemsstaten på den i stk. 2 omhandlede anmodning, eller hvis svaret anses for utilfredsstillende eller gør det muligt at konkludere, at der er tale om manglende overholdelse af lovgivningen eller om misbrug af fællesskabsmidler, kan Kommissionen nedsætte eller midlertidigt suspendere de mellemliggende betalinger til medlemsstaten. Den underretter medlemsstaten herom.
4. Suspensionen af betalingerne eller nedsættelser af de mellemliggende betalinger, der er omhandlet i artikel 26, sker under overholdelse af proportionalitetsprincippet og foretages, uden at dette berører de i artikel 30 og 31 omhandlede beslutninger.

*Artikel 28***Betaling af saldo og afslutning af programmet**

1. Efter modtagelse af den seneste årlige gennemførelsesrapport vedrørende gennemførelsen af et program for udvikling af landdistrikterne, betaler Kommissionen saldoen, med forbehold af disponible budgetmidler, på grundlag af satsen for samfinansiering pr. prioritet, årsregnskaberne for det seneste regnskabsår, hvor programmet for udvikling af landdistrikterne har været gennemført, og den tilsvarende afgørelse om regnskabsafslutning. Disse regnskaber forelægges Kommissionen senest den 30. juni 2016 og vedrører de udgifter, der er afholdt af det godkendte betalingsorgan indtil den 31. december 2015.
2. Saldoen skal betales senest seks måneder efter modtagelsen af de oplysninger og dokumenter, der er omhandlet i stk. 1. Kommissionen frigør de resterende beløb, som der er disponeret over efter betalingen af saldoen, inden for seks måneder, jf. dog bestemmelserne i artikel 29, stk. 6.
3. Hvis Kommissionen ikke senest den 30. juni 2016 har modtaget den seneste gennemførelsesrapport og de

dokumenter, der er nødvendige for afslutningen af regnskaberne for det sidste år af programmets gennemførelse, frigøres saldoen automatisk som omhandlet i artikel 29.

*Artikel 29***Automatisk frigørelse**

1. Den del af budgetforpligtelsen vedrørende et program for udvikling af landdistrikterne, som ikke er udnyttet til betaling af forfinansieringen eller til mellemliggende betalinger, eller for hvilken Kommissionen ikke senest den 31. december i det andet år efter det år, hvor budgetforpligtelsen er indgået, har fået forelagt nogen udgiftsanmeldelse vedrørende de afholdte udgifter, der opfylder de i artikel 26, stk. 3, omhandlede betingelser, frigør Kommissionen automatisk.
2. Den del af budgetforpligtelserne, der stadig er åben den 31. december 2015, og som ikke har været genstand for en udgiftsanmeldelse senest den 30. juni 2016, frigøres automatisk.
3. Hvis det, efter afgørelsen om godkendelse af programmet for udvikling af landdistrikterne, er nødvendigt, at Kommissionen træffer en afgørelse om at tillade en støtte eller en støtteordning, løber fristen for den automatiske frigørelse fra datoen for sidstnævnte afgørelse. De beløb, der er berørt af denne undtagelse, fastsættes på grundlag af en tidsplan, der udfærdiges af medlemsstaten.
4. I tilfælde af at en retslig procedure eller administrativ prøvelse har opsættende virkning, afbrydes den i stk. 1 eller 2 omhandlede frist, efter hvilken den automatiske frigørelse sker, for så vidt angår beløbet svarende til de pågældende foranstaltninger, så længe den nævnte procedure eller administrative prøvelse varer, forudsat at Kommissionen modtager en begrundet udtalelse fra medlemsstaten senest den 31. december i år N+2.
5. Ved beregningen af de beløb, der automatisk frigøres, tages der ikke hensyn til:
 - a) den del af budgetforpligtelserne, for hvilken der er indgivet en udgiftsanmeldelse, men hvor godtgørelsen er blevet nedsat eller suspenderet af Kommissionen pr. 31. december i år N+2
 - b) den del af budgetforpligtelserne, som et betalingsorgan ikke har kunnet udbetale på grund af force majeure, og som i alvorlig grad berører gennemførelsen af programmet for udvikling af landdistrikterne. De nationale myndigheder, som påberåber sig force majeure, skal påvise de direkte konsekvenser for gennemførelsen af hele eller en del af programmet.

6. Kommissionen underretter rettidigt medlemsstaten og de berørte myndigheder, hvis der er risiko for, at der vil ske automatisk frigørelse. Kommissionen underretter den berørte medlemsstat og de berørte myndigheder om det beløb, der på grundlag af Kommissionens oplysninger automatisk vil blive frigjort. Medlemsstaten har en frist på to måneder fra modtagelsen af denne underretning til at godkende det pågældende beløb eller fremsætte sine bemærkninger. Kommissionen foretager den automatiske frigørelse senest ni måneder efter den tidsfrist, der er omhandlet i stk. 1 — 4.

7. I tilfælde af automatisk frigørelse nedsættes ELFUL's deltagelse i det pågældende program for udvikling af landdistrikterne, for så vidt angår det pågældende år, med det automatisk frigjorte beløb. Medlemsstaten udarbejder en revideret finansieringsplan med henblik på at fordele nedsættelsen af støtten på prioriteterne. Hvis dette ikke sker, nedsætter Kommissionen pro rata de beløb, der tildeles hver enkelt prioritet.

8. Hvis denne forordning træder i kraft efter den 1. januar 2007, forlænges den frist, efter hvilken den i stk. 1 omhandlede første automatiske frigørelse kan finde sted, for den første forpligtelses vedkommende med antallet af måneder mellem den 1. januar 2007 og datoen for Kommissionens vedtagelse af det tilsvarende program for udvikling af landdistrikterne.

AFSNIT IV

REGSKABSAFSLUTNING OG KOMMISSIONENS OVERVÅGNING

KAPITEL 1

Regnskabsafslutning

Artikel 30

Regnskabsafslutning

1. Inden den 30. april i året efter det pågældende regnskabsår træffer Kommissionen, efter proceduren i artikel 41, stk. 3, beslutning om afslutning af regnskaberne for de godkendte betalingsorganer, på grundlag af de oplysninger, den har modtaget i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, litra c), nr. iii).

2. I beslutningen om regnskabsafslutning tages der hensyn til, om de forelagte årsregnskaber er fuldstændige, nøjagtige og pålidelige. Beslutningen foregriber ikke vedtagelsen af en senere beslutning efter artikel 31.

Artikel 31

Efterprøvende regnskabsafslutning

1. Kommissionen træffer beslutning om, hvilke beløb der skal udelukkes fra fællesskabsfinansiering, hvis den konstaterer, at udgifter som omhandlet i artikel 3, stk. 1, og artikel 4, ikke er afholdt i overensstemmelse med fællesskabsreglerne, efter proceduren i artikel 41, stk. 3.

2. Når Kommissionen anslår de beløb, der skal udelukkes, ser den især på det regelstridige forholds omfang. Kommissionen tager i denne forbindelse hensyn til overtrædelsens art og grovhed samt til den økonomiske skade, der er påført Fællesskabet.

3. Forud for enhver beslutning om afvisning af finansiering skal de resultater, som Kommissionen er nået frem til ved sin efterprøvning, samt den pågældende medlemsstats svar foreligge i form af skriftlige meddelelser, hvorefter de to parter forsøger at blive enige om, hvilke konsekvenser der skal drages.

Hvis parterne ikke kan blive enige, kan medlemsstaten anmode om, at der inden for en frist på fire måneder indledes en forligsprocedure; der udarbejdes en rapport om resultaterne af denne procedure, som meddeles Kommissionen og gennemgås af denne, inden der træffes afgørelse om afvisning af finansiering.

4. En afvisning af finansiering kan ikke vedrøre:

- a) udgifter som omhandlet i artikel 3, stk. 1, der er afholdt mere end 24 måneder forud for den dato, hvor Kommissionen skriftligt meddeler den pågældende medlemsstat resultaterne af sin efterprøvning
- b) udgifter vedrørende flerårige foranstaltninger, som udgør en del af de i artikel 3, stk. 1, omhandlede udgifter eller anvendelsesområderne for de i artikel 4 omhandlede programmer, for hvilke den sidste forpligtelse, der påhviler modtageren, ligger mere end 24 måneder forud for den dato, hvor Kommissionen skriftligt har meddelt den pågældende medlemsstat resultatet af sin efterprøvning
- c) udgifter vedrørende programmer som omhandlet i artikel 4, bortset fra de i litra b) anførte, for hvilke betalingen eller eventuelt, betalingen af saldoen fra betalingsorganets side, er sket mere end 24 måneder forud for den dato, hvor Kommissionen skriftligt har meddelt den pågældende medlemsstat resultaterne af sin efterprøvning.

5. Stk. 4 finder ikke anvendelse på de finansielle konsekvenser af:

- a) uregelmæssigheder som omhandlet i artikel 32 og 33
- b) tilfælde af statsstøtte eller overtrædelser, for hvilke der er indledt procedure efter traktatens artikel 88 eller efter proceduren i artikel 226.

KAPITEL 2

Uregelmæssigheder

Artikel 32

Særlige bestemmelser vedrørende EGFL

1. Beløb, der inddrives som følge af uregelmæssigheder eller forsømmelighed, og de påløbne renter udbetales til betalingsorganerne og bogføres af disse som indtægter bestemt til EGFL for den måned, hvor beløbene rent faktisk modtages.

2. Ved indbetalingen til fællesskabsbudgettet kan medlemsstaten tilbageholde 20 % af de inddrevne beløb, som fast godtgørelse af opkrævningsomkostninger, med undtagelse af de beløb, der skyldes uregelmæssigheder eller forsømmelighed, som må tilskrives forvaltningerne eller andre organer i den pågældende medlemsstat.

3. I forbindelse med fremsendelsen af årsregnskaberne som omhandlet i artikel 8, stk. 1, litra c), nr. iii), sender medlemsstaterne Kommissionen en sammenfattende oversigt over de inddrivelsesprocedurer, der er iværksat som følge af uregelmæssigheder, og som skal omfatte en fordeling af endnu ikke inddrevne beløb efter administrativ og/eller retslig procedure og efter år svarende til den første administrative eller retslige konstatering af uregelmæssigheden.

Medlemsstaterne stiller en detaljeret oversigt over de individuelle inddrivelsesprocedurer og over de individuelle endnu ikke inddrevne beløb til rådighed for Kommissionen.

4. Efter at have fulgt den i artikel 31, stk. 3, omhandlede procedure kan Kommissionen beslutte, at de beløb, der skal inddrives, skal betales af medlemsstaten:

- a) hvis medlemsstaten ikke i året efter, at den første administrative eller retslige konstatering har fundet sted, har iværksat alle de administrative eller retslige procedurer med henblik på inddrivelse, der er fastsat i den nationale lovgivning og i fællesskabslovgivningen

- b) hvis den første administrative eller retslige konstatering ikke er blevet udfærdiget eller er blevet udfærdiget med en forsinkelse, der vil kunne bringe inddrivelsen i fare, eller hvis uregelmæssigheden ikke er medtaget i den sammenfattende oversigt, der er omhandlet i stk. 3, første afsnit, i denne artikel, i det år, hvor den første administrative eller retslige konstatering har fundet sted.

5. Hvis inddrivelsen ikke har fundet sted inden for en frist på fire år efter datoen for den første administrative eller retslige konstatering eller på otte år, hvis inddrivelsen er genstand for søgsmål ved de nationale domstole, bæres de finansielle konsekvenser af den manglende inddrivelse af den pågældende medlemsstat med 50 % og af fællesskabsbudgettet med 50 %.

Den berørte medlemsstat anfører særskilt i den sammenfattende oversigt, der er omhandlet i stk. 3, første afsnit, de beløb, for hvilke inddrivelsen ikke er foretaget inden for de frister, der er fastsat i første afsnit i dette stykke.

Fordelingen af den finansielle byrde som følge af manglende inddrivelse som omhandlet i første afsnit berører ikke den pågældende medlemsstats forpligtelse til at gennemføre inddrivelsesprocedurerne i henhold til artikel 9, stk. 1, i denne forordning. De således inddrevne beløb krediteres EGFL med 50 % efter anvendelse af den i denne artikels stk. 2 omhandlede tilbageholdelse.

Hvis det i forbindelse med inddrivelsesproceduren ved et administrativt eller retsligt instrument, som har endelig karakter, konstateres, at der ikke foreligger nogen uregelmæssighed, anmelder den berørte medlemsstat til EGFL den finansielle byrde, den har båret i medfør af første afsnit, som en udgift.

Hvis inddrivelsen, af årsager der ikke kan tilskrives den pågældende medlemsstat, imidlertid ikke kan finde sted inden for den frist, der er anført i første afsnit af dette stykke og det beløb, der skal inddrives, overskrider 1 mio. EUR, kan Kommissionen efter anmodning fra medlemsstaten, forlænge fristen med højst 50 % af den oprindelige frist.

6. I behørigt begrundede tilfælde kan medlemsstaterne beslutte ikke at fortsætte inddrivelsen. Beslutningen herom kan træffes i følgende tilfælde:

- a) hvis de allerede påløbne og de yderligere forventede udgifter til inddrivelse tilsammen vil være større end det beløb, der skal inddrives
- b) hvis inddrivelse ikke er mulig på grund af, at debitor eller de personer, der er juridisk ansvarlige for uregelmæssigheden, er insolvente, hvilket skal være konstateret og anerkendt i henhold til den pågældende medlemsstats lovgivning.

Den berørte medlemsstat skal i den sammenfattende oversigt, der er omhandlet i stk. 3, første afsnit, særskilt angive de beløb, for hvilke det er blevet besluttet ikke at fortsætte inddrivelsesprocedurerne, samt begrundelsen for beslutningen herom.

7. De finansielle byrder, der påhviler medlemsstaten som følge af anvendelsen af stk. 5, skal angives af den pågældende medlemsstat i de årsregnskaber, der fremsendes til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, litra c), nr. iii). Kommissionen kontrollerer, at dette er sket på korrekt vis og foretager eventuelt de nødvendige tilpasninger i forbindelse med vedtagelsen af den i artikel 30, stk. 1, omhandlede beslutning.

8. Efter at have fulgt den i artikel 31, stk. 3, omhandlede procedure kan Kommissionen beslutte, at beløb, der er bogført til finansiering over fællesskabsbudgettet, kan udelukkes fra fællesskabsfinansiering i følgende tilfælde:

- a) i henhold til stk. 5 og 6 i denne artikel, når den konstaterer, at uregelmæssighederne eller den manglende inddrivelse skyldes uregelmæssigheder eller forsømmelighed, der kan tilskrives forvaltningen eller et andet officielt organ i en medlemsstat
- b) i henhold til stk. 6 i denne artikel, når den finder, at den begrundelse, der er angivet af medlemsstaten, ikke er tilstrækkelig til, at dens beslutning om at indstille inddrivelsesproceduren er berettiget.

Artikel 33

Særlige bestemmelser vedrørende ELFUL

1. Medlemsstaterne foretager de finansielle genopretninger, som skyldes uregelmæssigheder eller forsømmelighed, der er afsløret i forbindelse med foranstaltningerne eller programmerne for udvikling af landdistrikterne, gennem fuldstændig eller delvis tilbageholdelse af den pågældende fællesskabsfinansiering. Medlemsstaterne tager i denne forbindelse hensyn til de konstaterede uregelmæssigheders art og grovhed samt til det økonomiske tab, der er påført ELFUL.

2. Hvis fællesskabsmidlerne allerede er udbetalt til modtageren, inddrives de af det godkendte betalingsorgan efter dets egne inddrivelsesprocedurer og genanvendes i overensstemmelse med stk. 3, litra c).

3. De finansielle genopretninger og genanvendelsen af midlerne foretages af medlemsstaterne under overholdelse af følgende betingelser:

- a) Når der konstateres uregelmæssigheder, udvider medlemsstaterne deres undersøgelser til at omfatte alle foranstaltninger, der vil kunne tænkes berørt af de pågældende uregelmæssigheder.

- b) Medlemsstaterne giver Kommissionen underretning om de tilsvarende genopretninger.

- c) De beløb, der er udelukket fra fællesskabsfinansiering, og de inddrevne beløb, samt de påløbne renter, genanvendes til det pågældende program. Dog kan medlemsstaten kun genanvende de tilbageholdte eller inddrevne fællesskabsmidler til en foranstaltning, der er forudset i samme program for udvikling af landdistrikterne, og under forbehold af at de pågældende midler ikke genanvendes til foranstaltninger, der har været genstand for en finansiel genopretning.

4. I forbindelse med fremsendelsen af årsregnskaberne som omhandlet i artikel 8, stk. 1, litra c), nr. iii), sender medlemsstaterne Kommissionen en sammenfattende oversigt over de inddrivelsesprocedurer, der er iværksat som følge af uregelmæssigheder, og som skal omfatte en fordeling af endnu ikke inddrevne beløb efter administrativ og/eller retslig procedure og efter år svarende til den første administrative eller retslige konstatering af uregelmæssigheden.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om, på hvilken måde de har besluttet eller planlægger at genanvende de annullerede midler og, i givet fald, at ændre finansieringsplanen for det pågældende program for udvikling af landdistrikterne.

5. Efter at have fulgt den i artikel 31, stk. 3, omhandlede procedure kan Kommissionen beslutte, at de beløb, der skal inddrives, skal betales af medlemsstaten:

- a) hvis medlemsstaten ikke har iværksat alle de administrative eller retslige procedurer, der er fastsat i den nationale lovgivning og i fællesskabslovgivningen, med henblik på inddrivelse af de midler, der er udbetalt til modtagerne i det år, der følger det første led i en administrativ eller retslig lovfølgning

- b) hvis medlemsstaten ikke har opfyldt sine forpligtelser i henhold til nærværende artikels stk. 3, litra a) og c).

6. Hvis den i stk. 2 omhandlede inddrivelse har kunnet foregå efter afslutningen af et program for udvikling af landdistrikterne, tilbagebetaler medlemsstaten de inddrevne beløb til fællesskabsbudgettet.

7. Medlemsstaten kan beslutte at indstille inddrivelsesproceduren, efter afslutningen af et program for udvikling af landdistrikterne, på de betingelser, der er omhandlet i artikel 32, stk. 6.

8. Hvis inddrivelsen ikke har fundet sted efter afslutningen af et program for udvikling af landdistrikterne, bæres de finansielle konsekvenser af den manglende inddrivelse af den pågældende medlemsstat med 50 % og af fællesskabsbudgettet med 50 % og bogføres enten inden for en frist på fire år efter det første led i en administrativ eller retslig lovfølgning eller på otte år, hvis inddrivelsen er genstand for søgsmål ved de nationale domstole eller ved afslutningen af programmet, hvis disse frister udløber før afslutningen heraf.

Hvis inddrivelsen, af årsager der ikke kan tilskrives den pågældende medlemsstat, imidlertid ikke kan finde sted inden for den frist, der er anført i første afsnit af dette stykke og det beløb, der skal inddrives, overskrider 1 mio. EUR, kan Kommissionen efter anmodning fra medlemsstaten, forlænge fristen med højst 50 % af den oprindelige frist.

9. I de i stk. 8 omhandlede tilfælde indbetaler medlemsstaten beløbene svarende til sin andel på 50 % til fællesskabsbudgettet.

10. Når Kommissionen foretager en finansiell genopretning, berører denne ikke medlemsstatens forpligtelser til at inddrive de beløb, der er udbetalt som en del af dens eget finansielle bidrag i henhold til artikel 14 i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 ⁽¹⁾.

Artikel 34

Anvendelse af indtægter hidrørende fra medlemsstaterne

1. Følgende indtægter betragtes som formålsbestemte indtægter, jf. artikel 18 i forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002:

- a) beløb, som i henhold til nærværende forordnings artikel 31, 32 og 33 skal indbetales til fællesskabsbudgettet, herunder de påløbne renter
- b) beløb, der opkræves eller inddrives i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1788/2003 af 29. september 2003 om en afgift på mælk og mejeriprodukter ⁽²⁾.

⁽¹⁾ EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1. Ændret ved tiltrædelsesakten af 2003.

⁽²⁾ EUT L 270 af 21.10.2003, s. 123. Ændret ved forordning (EF) nr. 2217/2004 (EUT L 375 af 23.12.2004, s. 1).

2. De i stk. 1, litra a) og b), omhandlede beløb indbetales til fællesskabsbudgettet og i tilfælde af genanvendelse anvendes de udelukkende til at finansiere henholdsvis EGFL- og ELFUL-udgifter.

Artikel 35

Definition af en administrativ eller retslig konstatering

Ved »den første administrative eller retslige konstatering« forstås i dette kapitel den første skriftlige vurdering fra en kompetent administrativ eller retslig myndigheds side, ved hvilken det på grundlag af konkrete forhold konkluderes, at der er begået en uregelmæssighed, uden at dette dog berører muligheden for, at denne konklusion senere enten kan revideres eller trækkes tilbage som følge af udviklingen i den administrative eller retslige procedure.

KAPITEL 3

Kommissionens overvågning

Artikel 36

Adgang til oplysninger

1. Medlemsstaterne stiller alle oplysninger, der er nødvendige, for at EGFL og ELFUL kan fungere tilfredsstillende, til rådighed for Kommissionen og træffer alle foranstaltninger, der antages at kunne lette eventuelle kontrolforanstaltninger, herunder undersøgelser på stedet, som Kommissionen skønner det formålstjenligt at gennemføre som led i forvaltningen af fællesskabsfinansieringen.

2. Medlemsstaterne underretter efter anmodning Kommissionen om de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser, som de har vedtaget med henblik på anvendelsen af Fællesskabets retsakter vedrørende den fælles landbrugspolitik, for så vidt disse retsakter har finansielle virkninger for EGFL eller ELFUL.

3. Medlemsstaterne stiller alle oplysninger om uregelmæssigheder, der er konstateret i henhold til artikel 32 og 33, til Kommissionens rådighed samt oplysninger om foranstaltninger, der er truffet med henblik på inddrivelse af beløb, der uberettiget er udbetalt som følge af de nævnte uregelmæssigheder.

Artikel 37

Kontrol på stedet

1. Med forbehold af de kontrolforanstaltninger, som medlemsstaterne gennemfører i henhold til nationale love og bestemmelser, og med forbehold af traktatens artikel 248 og enhver kontrol, der gennemføres på grundlag af traktatens artikel 279, kan Kommissionen foretage kontrol på stedet med henblik på bl.a. at undersøge:

- a) om den administrative praksis er i overensstemmelse med Fællesskabets regler
- b) om de nødvendige bilag er til stede og stemmer overens med de af EGFL eller ELFUL finansierede foranstaltninger
- c) under hvilke omstændigheder de af EGFL og ELFUL finansierede foranstaltninger gennemføres og kontrolleres.

De personer, Kommissionen har bemyndiget til at foretage kontrol på stedet eller ansatte i Kommissionen, der handler inden for rammerne af de beføjelser, de har fået tildelt, skal have adgang til de regnskabsbøger og alt andet materiale, som vedrører de af EGFL og ELFUL finansierede udgifter, herunder dokumenter og deres metadata, der er registreret eller modtaget og opbevaret i elektronisk form.

Ovennævnte kontrolbeføjelser berører ikke anvendelsen af nationale foranstaltninger, hvorefter visse handlinger kun må udføres af embedsmænd, som er særligt udpeget hertil i henhold til den nationale lovgivning. De personer, Kommissionen har bemyndiget, deltager ikke i husundersøgelser eller formel afhøring af personer inden for rammerne af medlemsstatens nationale lovgivning. De har dog adgang til de således opnåede oplysninger.

2. Kommissionen underretter rettidigt før undersøgelsen den medlemsstat, der berøres af kontrollen, eller på hvis område den finder sted. Ansatte fra den pågældende medlemsstat kan deltage i kontrollen.

På anmodning af Kommissionen og med den pågældende medlemsstats samtykke foretager medlemsstatens kompetente myndigheder supplerende revisioner eller undersøgelser vedrørende foranstaltninger, der er omfattet af denne forordning. Ansatte i Kommissionen eller personer, der er bemyndiget af denne, kan deltage i disse revisioner eller undersøgelser.

For at gøre undersøgelserne mere effektive kan Kommissionen med de pågældende medlemsstaters samtykke lade disse medlemsstaters administrative myndigheder deltage i bestemte revisioner eller undersøgelser.

AFSNIT V

OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 38

Udgifter under EUGFL, garantisektionen, undtagen udgifter til udvikling af landdistrikterne

1. Garantisektionen under EUGFL finansierer de udgifter, der er afholdt af medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 2 og artikel 3, stk. 2 og 3, i forordning (EF) nr. 1258/1999 indtil den 15. oktober 2006.

2. De udgifter, der afholdes af medlemsstaterne fra den 16. oktober 2006, følger de i denne forordning fastsatte regler.

Artikel 39

Udgifter til udvikling af landdistrikterne under EUGFL, garantisektionen

1. For så vidt angår de medlemsstater, der var medlemmer af Den Europæiske Union før den 1. maj 2004, finder nedenstående regler anvendelse på programmer for udvikling af landdistrikterne for perioden 2000/2006, som finansieres gennem EUGFL's garantisektion i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1 i forordning (EF) nr. 1258/1999:

- a) Betalingerne til modtagerne ophører senest den 15. oktober 2006 og medlemsstaternes dertil knyttede udgifter godtgøres af Kommissionen senest i forbindelse med anmeldelsen vedrørende udgifter for oktober 2006. Kommissionen kan imidlertid, hvis det er berettiget og i overensstemmelse med fremgangsmåden i artikel 41, stk. 2, godkende betalinger indtil den 31. december 2006 på betingelse af, at EUGFL får refunderet beløb, der svarer til de forskud, der i medfør af artikel 5, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 1258/1999, er udbetalt til medlemsstaterne for perioden for gennemførelse af disse programmer.

- b) Medlemsstaterne fratrækker de forskud, der i henhold til artikel 5, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 1258/1999 er udbetalt dem for perioden for gennemførelse af programmerne, fra de udgifter, der finansieres af EUGFL, senest i forbindelse med anmeldelsen vedrørende udgifter for december 2006.
- c) Efter anmodning fra medlemsstaterne overtages udgifter, der er afholdt af de godkendte betalingsorganer mellem den 16. oktober og den 31. december 2006, bortset fra udgifter, der er godkendt i medfør af litra a), andet punktum, af ELFUL's budget inden for rammerne af programmeringen af udviklingen af landdistrikterne for perioden 2007 — 2013.
- d) De finansielle midler, der er til rådighed i en medlemsstat pr. 1. januar 2007 som følge af betalingsnedsættelser eller -afskaffelser, som medlemsstaten har foretaget frivilligt eller inden for rammen af sanktioner i henhold til artikel 3, 4 og 5 i forordning (EF) nr. 1259/1999, kan anvendes af medlemsstaten til finansiering af de foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne, der er omhandlet i artikel 4 i nærværende forordning.
- e) Hvis medlemsstaterne ikke udnytter de finansielle midler, der er omhandlet i litra d), inden for en frist, der fastsættes efter proceduren i artikel 41, stk. 2, tilbagebetales de tilsvarende beløb til EGFL's budget.

2. For så vidt angår de medlemsstater, der tiltrådte Den Europæiske Union den 1. maj 2004, gælder følgende: De beløb, som der i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, er disponeret over til finansiering af foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne, om hvilke Kommissionen har truffet beslutning mellem den 1. januar 2004 og den 31. december 2006, og for hvilke de dokumenter, der er nødvendige for afslutningen af foranstaltningerne, ikke er fremsendt til Kommissionen ved udløbet af fristen for fremsendelse af den endelige rapport, frigøres automatisk af Kommissionen senest den 31. december 2010, hvilket medfører, at medlemsstaterne skal tilbagebetale de uberettiget modtagne beløb.

3. I beregningen af det automatisk frigjorte beløb, der er omhandlet i stk. 1 og 2, indgår ikke beløb vedrørende foranstaltninger eller programmer, der er genstand for en retslig procedure eller en administrativ prøvelse, som i henhold til den nationale lovgivning har opsættende virkning.

Artikel 40

Udgifter under EUGFL, udviklingssektionen

1. De beløb, som der er disponeret over til finansiering af foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne gennem EUGFL, udviklingssektionen, i henhold til en afgørelse vedtaget af Kommissionen mellem den 1. januar 2000 og den 31. december 2006, og for hvilke de dokumenter, der er nødvendige for afslutningen af foranstaltningerne, ikke er fremsendt til Kommissionen ved udløbet af fristen for fremsendelse af den endelige rapport, frigøres automatisk af Kommissionen senest den 31. december 2010, hvilket medfører, at medlemsstaterne skal tilbagebetale de uberettiget modtagne beløb. De dokumenter, der er nødvendige for afslutningen af foranstaltningerne, er udgiftsanmeldelsen vedrørende betaling af saldoen, den endelige gennemførelsesrapport og den erklæring, der er krævet i henhold til artikel 38, stk. 1, litra f), i Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 af 21. juni 1999 om vedtagelse af generelle bestemmelser for strukturfondene ⁽¹⁾.

2. I beregningen af det automatisk frigjorte beløb, der er omhandlet i stk. 1, indgår ikke beløb vedrørende foranstaltninger eller programmer, der er genstand for en retslig procedure eller en administrativ prøvelse, som i henhold til den nationale lovgivning har opsættende virkning.

Artikel 41

Komitéen for fondene

1. Kommissionen bistås af Komitéen for Landbrugsfondene, i det følgende benævnt »komitéen«.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.

Det i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF omhandlede tidsrum fastsættes til en måned.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 3 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.

4. Komitéen vedtager selv sin forretningsorden.

⁽¹⁾ EFT L 161 af 26.6.1999, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 173/2005 (EUT L 29 af 2.2.2005, s. 3).

Artikel 42

Gennemførelsesbestemmelser

Kommissionen vedtager gennemførelsesbestemmelserne til denne forordning efter proceduren i artikel 41, stk. 2. I henhold til denne forordning, og især artikel 6, 7, 8, 9, 16, 26, 28, 31, 32, 33, 34, 37 og 48, vedtager Kommissionen:

1. betingelserne for godkendelse af betalingsorganer og godkendelsesorganer og den specifikke godkendelse af koordineringsorganer, deres respektive funktioner, de nødvendige oplysninger og de nærmere regler for, hvordan de skal være til rådighed for eller fremsendes til Kommissionen
2. betingelserne for delegering af betalingsorganers opgaver
3. de tilladte godkendelsesstandarder, arten, rækkevidden og den hyppighed, hvormed godkendelsen skal finde sted.
4. gennemførelsesbestemmelserne for de automatiske frigørelsesprocedurer, procedurerne for efterprøvende regnskabsafslutning og procedurerne for regnskabsafslutning
5. de nærmere regler for hensyntagen til og anvendelse af indtægter hidrørende fra medlemsstaterne
6. de generelle regler for kontrol på stedet
7. form, indhold, hyppighed, frister og regler for fremsendelse til Kommissionen eller for tilrådighedsstilling af:
 - udgiftsannoncer og overslag over udgifter samt ajourføringer af disse
 - revisionserklæringen og betalingsorganernes årsregnskaber
 - rapporter om godkendelse af regnskaberne
 - oplysninger til identificering af de godkendte betalingsorganer, de godkendte koordineringsorganer og godkendelsesorganerne
 - de nærmere regler for hensyntagen til og betaling af udgifter finansieret af EGFL og ELFUL

— indberetninger om finansielle genopretninger, som medlemsstaterne har foretaget inden for rammerne af landdistriktudviklingsoperationer eller -programmer, og oversigterne over de inddrivelsesprocedurer, som medlemsstaterne har indledt på grund af uregelmæssigheder

— oplysninger om foranstaltninger truffet i medfør af artikel 9

8. reglerne vedrørende opbevaring af dokumenter og oplysninger

9. de nødvendige overgangsforanstaltninger vedrørende iværksættelse af denne forordning.

Artikel 43

Årlig finansrapport

Inden den 1. september i det år, der følger efter det pågældende regnskabsår, udarbejder Kommissionen en finansrapport om forvaltningen af EGFL og ELFUL i det forløbne regnskabsår og stiler den til Europa-Parlamentet og Rådet.

Artikel 44

Fortrolighed

Medlemsstaterne og Kommissionen træffer alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre fortroligheden af de oplysninger, der er meddelt eller indhentet i forbindelse med kontrolforanstaltninger og regnskabsafslutning, der er gennemført i henhold til denne forordning.

De principper, der er omhandlet i artikel 8 i Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder⁽¹⁾, finder anvendelse på disse oplysninger.

⁽¹⁾ EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2.

Artikel 45

Anvendelse af euroen

1. De beløb, der er anført i Kommissionens afgørelser om vedtagelse af programmer for udvikling af landdistrikterne, beløbene vedrørende Kommissionens forpligtelser og betalinger, beløbene for attesterede eller bekræftede udgifter samt medlemsstaternes udgiftsanmeldelser udtrykkes og udbetales i euro.

2. Når en direkte betaling som omhandlet i forordning (EF) nr. 1782/2003 foretages til en modtager i en anden valuta end euro, omregner medlemsstaterne støttebeløbet udtrykt i euro til national valuta på basis af den sidste vekselkurs, som Den Europæiske Centralbank har fastsat inden den 1. oktober forud for det regnskabsår, i løbet af hvilket betalingen foretages.

3. Hvis stk. 2 finder anvendelse, foretages godtgørelserne til medlemsstaterne af de beløb, der er udbetalt til modtagerne, af Kommissionen på grundlag af medlemsstaternes udgiftsanmeldelser. Medlemsstaterne anvender same omregningskurs i forbindelse med udgiftsanmeldelserne som den, der anvendes ved udbetalingen til modtageren.

Artikel 46

Ændring af forordning (EØF) nr. 595/91

I forordning (EØF) nr. 595/91 foretages følgende ændringer:

- 1) artikel 5, stk. 2, ophæves
- 2) artikel 7, stk. 1, ophæves.

Artikel 47

Ophævelse

1. Forordning nr. 25, forordning (EF) nr. 723/97 og forordning (EF) nr. 1258/1999 ophæves.

Forordning (EF) nr. 1258/1999 er dog fortsat gældende for udgifter afholdt af medlemsstaterne indtil den 15. oktober 2006 og indtil den 31. december 2006 for udgifter afholdt af Kommissionen.

2. Henvisninger til de ophævede forordninger gælder som henvisninger til denne forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilaget.

Artikel 48

Overgangsforanstaltninger

Med henblik på gennemførelsen af denne forordning vedtager Kommissionen de foranstaltninger, der er nødvendige og behørigt begrundede, med henblik på i en nødsituation at løse praktiske og specifikke problemer, herunder problemer i forbindelse med overgangen fra bestemmelserne i forordning nr. 25, forordning (EF) nr. 723/97 og forordning (EF) nr. 1258/1999 til denne forordning. Sådanne foranstaltninger kan omfatte undtagelser fra visse dele af denne forordning, dog kun i det absolut nødvendige omfang og tidsrum.

Artikel 49

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den 1. januar 2007 med undtagelse af artikel 18, stk. 4 og 5, som finder anvendelse fra sin ikrafttræden, jf. dog artikel 47.

Dog finder følgende bestemmelser anvendelse fra den 16. oktober 2006:

- artikel 30 og 31, for så vidt angår udgifter, der er afholdt fra den 16. oktober 2006
- artikel 32, for så vidt angår tilfælde, der er indberettet i henhold til artikel 3 i forordning (EØF) nr. 595/91, og som ikke er fuldstændigt inddrevet pr. 16. oktober 2006
- artikel 38, 39, 41, 44 og 45, for så vidt angår udgifter, der er anmeldt i 2006 for regnskabsåret 2007.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 21. juni 2005.

På Rådets vegne

Formand

F. BODEN

BILAG

Sammenligningstabel

Forordning (EØF) nr. 25	Denne forordning
Artikel 1	Artikel 2, stk. 2
Artikel 2 — 8	—

Forordning (EØF) nr. 595/91	Denne forordning
Artikel 5, stk. 2	Artikel 32, stk. 3 Artikel 8
Artikel 7, stk. 1	Artikel 32, stk. 2

Forordning (EF) nr. 723/97	Denne forordning
Artikel 1 — 3	—
Artikel 4, stk. 1 og 2	—
Artikel 4, stk. 3	Artikel 5, stk. 1, litra b)
Artikel 5 — 9	—

Forordning (EF) nr. 1258/1999	Denne forordning
Artikel 1, stk. 1, første afsnit	Artikel 2, stk. 2
Artikel 1, stk. 2, litra a)	Artikel 3, stk. 1, litra a)
Artikel 1, stk. 2, litra b)	Artikel 3, stk. 1, litra b)
Artikel 1, stk. 2, litra c)	Artikel 4
Artikel 1, stk. 2, litra d)	Artikel 3, stk. 2, litra a)
Artikel 1, stk. 2, litra e)	Artikel 3, stk. 1, litra d) Artikel 5, stk. 1, litra c) Artikel 5, stk. 1, litra d)
Artikel 1, stk. 3	Artikel 4
Artikel 1, stk. 4	Artikel 13
Artikel 2, stk. 1 og 2	Artikel 3
Artikel 2, stk. 3	Artikel 42
Artikel 3, stk. 1	Artikel 4
Artikel 3, stk. 2	Artikel 3, stk. 2, litra a)

Forordning (EF) nr. 1258/1999	Denne forordning
Artikel 3, stk. 3	Artikel 5
Artikel 3, st. 4	Artikel 42
Artikel 4, stk. 1, litra a)	Artikel 8, stk. 1, litra a) Artikel 8, stk. 1, litra b)
Artikel 4, stk. 2	Artikel 6, stk. 1
Artikel 4, stk. 3	Artikel 8, stk. 2
Artikel 4, stk. 4	Artikel 10
Artikel 4, stk. 5	Artikel 6, stk. 2
Artikel 4, stk. 6	Artikel 8, stk. 1, litra a)
Artikel 4, stk. 7	Artikel 6, stk. 3
Artikel 4, stk. 8	Artikel 42
Artikel 5, stk. 1, første afsnit	Artikel 14, stk. 1
Artikel 5, stk. 1, andet afsnit	Artikel 25, stk. 1
Artikel 5, stk. 2	Artikel 14, stk. 2
Artikel 5, stk. 3	Artikel 42
Artikel 6, stk. 1	Artikel 8, stk. 1, litra c)
Artikel 6, stk. 2	Artikel 42
Artikel 7, stk. 1	Artikel 15, stk. 2
Artikel 7, stk. 2, første afsnit	Artikel 15, stk. 2
Artikel 7, stk. 2, andet afsnit	Artikel 15, stk. 3 og 4
Artikel 7, stk. 2, tredje afsnit	Artikel 15, stk. 5
Artikel 7, stk. 3, første afsnit	Artikel 30, stk. 1
Artikel 7, stk. 3, andet afsnit	Artikel 30, stk. 2
Artikel 7, stk. 4, første afsnit	Artikel 31, stk. 1
Artikel 7, stk. 4, andet afsnit	Artikel 31, stk. 3, første afsnit
Artikel 7, stk. 4, tredje afsnit	Artikel 31, stk. 3, andet afsnit
Artikel 7, stk. 4, fjerde afsnit	Artikel 31, stk. 2
Artikel 7, stk. 4, femte afsnit	Artikel 31, stk. 4
Artikel 7, stk. 4, sjette afsnit	Artikel 31, stk. 5
Artikel 7, stk. 5	Artikel 42
Artikel 8, stk. 1, første afsnit	Artikel 9, stk. 1
Artikel 8, stk. 1, andet afsnit	Artikel 9, stk. 3
Artikel 8, stk. 2	Artikel 32, stk. 1 og 8
Artikel 8, stk. 3	Artikel 42
Artikel 9, stk. 1, første afsnit	Artikel 36, stk. 1

Forordning (EF) nr. 1258/1999	Denne forordning
Artikel 9, stk. 1, andet afsnit	Artikel 36, stk. 2
Artikel 9, stk. 2	Artikel 37, stk. 1
Artikel 9, stk. 3	Artikel 42
Artikel 10	Artikel 43
Artikel 11 — 15	Artikel 41
Artikel 16	Artikel 41
Artikel 17	—
Artikel 18	Artikel 48
Artikel 19	—
Artikel 20	Artikel 49

II

(Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS AFGØRELSE

af 21. juni 2005

om undertegnelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af aftalen om ændring af partnerskabsaftalen mellem medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet på den ene side og Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den anden side, undertegnet den 23. juni 2000 i Cotonou

(2005/599/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 310 sammenholdt med artikel 300, stk. 2, første afsnit, andet punktum,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtning:

(1) Rådet bemyndigede ved afgørelse af 27. april 2004 Kommissionen til at føre forhandlinger med AVS-staterne med henblik på ændring af partnerskabsaftalen mellem medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet på den ene side og Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den anden side, undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000 ⁽¹⁾ (i det følgende benævnt »Cotonou-aftalen«). Forhandlingerne blev afsluttet i februar 2005.

(2) Aftalen om ændring af Cotonou-aftalen bør derfor undertegnes på Fællesskabets vegne —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Aftalen om ændring af partnerskabsaftalen mellem medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet på den ene side og Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den anden side, undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000 med de til slutakten knyttede ensidige erklæringer fra Fællesskabet og fælleserklæringerne med andre parter godkendes herved på Fællesskabets vegne med forbehold af Rådets afgørelse om indgåelse af nævnte aftale.

Teksten til aftalen og slutakten er knyttet til denne afgørelse.

Artikel 2

Formanden for Rådet bemyndiges til at udpege den eller de personer, der er beføjet til at undertegne aftalen på Fællesskabets vegne med forbehold af dens indgåelse.

Udfærdiget i Luxembourg, den 21. juni 2005.

På Rådets vegne

Formand

F. BODEN

⁽¹⁾ EFT L 317 af 15.12.2000, s. 3. Berigtiget i EUT L 385 af 29.12.2004, s. 88.

AFTALE

om ændring af partnerskabsaftalen mellem medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet på den ene side og Det Europæiske Fællesskab og medlemsstaterne på den anden side undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000

HANS MAJESTÆT BELGIERNES KONGE,

PRÆSIDENTEN FOR DEN TJEKKISKE REPUBLIK,

HENDES MAJESTÆT DANMARKS DRONNING,

PRÆSIDENTEN FOR FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN ESTLAND,

PRÆSIDENTEN FOR DEN HELLENSKE REPUBLIK,

HANS MAJESTÆT KONGEN AF SPANIEN,

PRÆSIDENTEN FOR DEN FRANSKE REPUBLIK,

PRÆSIDENTEN FOR IRLAND,

PRÆSIDENTEN FOR DEN ITALIENSKE REPUBLIK,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN CYPERN,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN LETLAND,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN LITAUEN,

HANS KONGELIGE HØJHED STORHERTUGEN AF LUXEMBOURG,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN UNGARN,

PRÆSIDENTEN FOR MALTA,

HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF NEDERLANDENE,

FORBUNDSPRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN ØSTRIG,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN POLEN,

PRÆSIDENTEN FOR DEN PORTUGISISKE REPUBLIK,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN SLOVENIEN,

PRÆSIDENTEN FOR DEN SLOVAKISKE REPUBLIK,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN FINLAND,

KONGERIGET SVERIGES REGERING,

HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF DET FORENEDE KONGERIGE STORBRITANNIEN OG NORDIRLAND,

kontraherende parter i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, i det følgende benævnt »Fællesskabet«, hvilke stater i det følgende benævnes »medlemsstater«,

og

DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB,

på den ene side, og

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN ANGOLA,

HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF ANTIGUA OG BARBUDA,

STATSCHEFEN FOR COMMONWEALTH OF THE BAHAMAS,

STATSCHEFEN FOR BARBADOS,

HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF BELIZE,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN BENIN,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN BOTSWANA,

PRÆSIDENTEN FOR BURKINA FASO,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN BURUNDI,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN CAMEROUN,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN KAP VERDE,

PRÆSIDENTEN FOR DEN CENTRALAFRIKANSKE REPUBLIK,

PRÆSIDENTEN FOR DEN ISLAMISKE FORBUNDSREPUBLIK COMORERNE,

PRÆSIDENTEN FOR DEN DEMOKRATISKE REPUBLIK CONGO,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN CONGO,

REGERINGEN FOR COOKØERNE,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN CÔTE D'IVOIRE,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN DJIBOUTI,

REGERINGEN FOR COMMONWEALTH OF DOMINICA,

PRÆSIDENTEN FOR DEN DOMINIKANSKE REPUBLIK,

PRÆSIDENTEN FOR ERITREA,

PRÆSIDENTEN FOR DEN FØDERATIVE DEMOKRATISKE REPUBLIK ETIOPIEN,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN FIJØERNE,

PRÆSIDENTEN FOR DEN GABONESISKE REPUBLIK,

STATSCHEFEN FOR REPUBLIKKEN GAMBIA,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN GHANA,

HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF GRENADA,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN GUINEA,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN GUINEA-BISSAU,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN ÆKVATORIALGUINEA,

PRÆSIDENTEN FOR DEN KOOPERATIVE REPUBLIK GUYANA,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN HAITI,

STATSCHEFEN FOR JAMAICA,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN KENYA,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN KIRIBATI,

HANS MAJESTÆT KONGEN AF KONGERIGET LESOTHO,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN LIBERIA,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN MADAGASKAR,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN MALAWI,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN MALI,

REGERINGEN FOR REPUBLIKKEN MARSHALLØERNE,

PRÆSIDENTEN FOR DEN ISLAMISKE REPUBLIK MAURETANIEN,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN MAURITIUS,

REGERINGEN FOR MIKRONESIENS FORENEDE STATER,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN MOZAMBIQUE,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN NAMIBIA,

REGERINGEN FOR REPUBLIKKEN NAURU,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN NIGER,

PRÆSIDENTEN FOR FORBUNDSREPUBLIKKEN NIGERIA,

REGERINGEN FOR REPUBLIKKEN NIUE,

REGERINGEN FOR REPUBLIKKEN PALAU,

HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF DEN UAFHÆNGIGE STAT PAPUA NY GUINEA,

PRÆSIDENTEN FOR DEN RWANDISKE REPUBLIK,

HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF SAINT CHRISTOPHER OG NEVIS,

HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF SAINT LUCIA,

HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF SAINT VINCENT OG GRENADINERNE,

STATSCHEFEN FOR DEN UAFHÆNGIGE STAT SAMOA,

PRÆSIDENTEN FOR DEN DEMOKRATISKE REPUBLIK SÃO TOMÉ OG PRÍNCIPE,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN SENEGAL,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN SEYCHELLERNE,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN SIERRA LEONE,

HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF SALOMONØERNE,

PRÆSIDENTEN FOR DEN SYDAFRIKANSKE REPUBLIK,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN SUDAN,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN SURINAM,

HANS MAJESTÆT KONGEN AF KONGERIGET SWAZILAND,

PRÆSIDENTEN FOR DEN FORENEDE REPUBLIK TANZANIA,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN TCHAD,

PRÆSIDENTEN FOR DEN TOGOLESISKE REPUBLIK,

HANS MAJESTÆT KONG TAUFU'AHAU TUPOU IV AF KONGERIGET TONGA,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN TRINIDAD OG TOBAGO,

HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF TUVALU,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN UGANDA,

REGERINGEN FOR REPUBLIKKEN VANUATU,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN ZAMBIA,

REGERINGEN FOR REPUBLIKKEN ZIMBABWE,

hvilke stater i det følgende benævnes »AVS-staterne«,

på den anden side,

SOM HENVISER TIL traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab på den ene side og Georgetown-aftalen om oprettelse af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS) på den anden side,

SOM HENVISER TIL partnerskabsaftalen mellem medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet på den ene side og Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den anden side, undertegnet den 23. juni 2000 i Cotonou (i det følgende benævnt »Cotonou-aftalen«),

SOM TAGER I BETRAGTNING, at Cotonou-aftalens varighed efter dens artikel 95, stk. 1, er på tyve år fra og med den 1. marts 2000,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at parterne efter artikel 95, stk. 3, andet afsnit, i Cotonou-aftalen ti måneder inden udløbet af hver femårsperiode indleder forhandlinger for at undersøge, hvilke ændringer der eventuelt skal foretages i Cotonou-aftalen,

HAR BESLUTTET at undertegne denne aftale om ændring af Cotonou-aftalen og har i den anledning udpeget følgende befuldmægtigede:

HANS MAJESTÆT BELGIERNES KONGE,

PRÆSIDENTEN FOR DEN TJEKKISKE REPUBLIK,

HENDES MAJESTÆT DANMARKS DRONNING,

PRÆSIDENTEN FOR FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN ESTLAND,

PRÆSIDENTEN FOR DEN HELLENSKE REPUBLIK,

HANS MAJESTÆT KONGEN AF SPANIEN,

PRÆSIDENTEN FOR DEN FRANSKE REPUBLIK,

PRÆSIDENTEN FOR IRLAND,

PRÆSIDENTEN FOR DEN ITALIENSKE REPUBLIK,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN CYPERN,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN LETLAND,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN LITAUEN,

HANS KONGELIGE HØJHED STORHERTUGEN AF LUXEMBOURG,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN UNGARN,

PRÆSIDENTEN FOR MALTA,

HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF NEDERLANDENE,

FØRBUNDSPRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN ØSTRIG,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN POLEN,

PRÆSIDENTEN FOR DEN PORTUGISISKE REPUBLIK,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN SLOVENIEN,

PRÆSIDENTEN FOR DEN SLOVAKISKE REPUBLIK,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN FINLAND,

KONGERIGET SVERIGES REGERING,

HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF DET FORENEDE KONGERIGE STORBRITANNIEN OG NORDIRLAND,

DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN ANGOLA,

HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF ANTIGUA OG BARBUDA,

STATSCHEFEN FOR COMMONWEALTH OF THE BAHAMAS,

STATSCHEFEN FOR BARBADOS,

HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF BELIZE,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN BENIN,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN BOTSWANA,

PRÆSIDENTEN FOR BURKINA FASO,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN BURUNDI,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN CAMEROUN,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN KAP VERDE,

PRÆSIDENTEN FOR DEN CENTRALAFRIKANSKE REPUBLIK,

PRÆSIDENTEN FOR DEN ISLAMISKE FORBUNDSREPUBLIK COMORERNE,

PRÆSIDENTEN FOR DEN DEMOKRATISKE REPUBLIK CONGO,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN CONGO,

REGERINGEN FOR COOKØERNE,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN CÔTE D'IVOIRE,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN DJIBOUTI,

REGERINGEN FOR COMMONWEALTH OF DOMINICA,

PRÆSIDENTEN FOR DEN DOMINIKANSKE REPUBLIK,

PRÆSIDENTEN FOR ERITREA,

PRÆSIDENTEN FOR DEN FØDERATIVE DEMOKRATISKE REPUBLIK ETIOPIEN,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN FIJIØERNE,

PRÆSIDENTEN FOR DEN GABONESISKE REPUBLIK,

STATSCHEFEN FOR REPUBLIKKEN GAMBIA,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN GHANA,

HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF GRENADA,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN GUINEA,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN GUINEA-BISSAU,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN ÆKVATORIALGUINEA

PRÆSIDENTEN FOR DEN KOOPERATIVE REPUBLIK GUYANA,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN HAITI,

STATSCHEFEN FOR JAMAICA,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN KENYA,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN KIRIBATI,

HANS MAJESTÆT KONGEN AF KONGERIGET LESOTHO,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN LIBERIA,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN MADAGASKAR,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN MALAWI,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN MALI,

REGERINGEN FOR REPUBLIKKEN MARSHALLØERNE,

PRÆSIDENTEN FOR DEN ISLAMISKE REPUBLIK MAURETANIEN,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN MAURITIUS,

REGERINGEN FOR MIKRONESIENS FORENEDE STATER,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN MOZAMBIQUE,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN NAMIBIA,

REGERINGEN FOR REPUBLIKKEN NAURU,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN NIGER,

PRÆSIDENTEN FOR FORBUNDSREPUBLIKKEN NIGERIA,

REGERINGEN FOR REPUBLIKKEN NIUE,

REGERINGEN FOR REPUBLIKKEN PALAU,

HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF DEN UAFHÆNGIGE STAT PAPUA NY GUINEA,

PRÆSIDENTEN FOR DEN RWANDISKE REPUBLIK,

HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF SAINT CHRISTOPHER OG NEVIS,

HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF SAINT LUCIA,

HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF SAINT VINCENT OG GRENADINERNE,

STATSCHEFEN FOR DEN UAFHÆNGIGE STAT SAMOA,

PRÆSIDENTEN FOR DEN DEMOKRATISKE REPUBLIK São Tomé OG Príncipe,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN SENEGAL,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN SEYCHELLERNE,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN SIERRA LEONE,

HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF SALOMONØERNE,

PRÆSIDENTEN FOR DEN SYDAFRIKANSKE REPUBLIK,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN SUDAN,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN SURINAM,

HANS MAJESTÆT KONGEN AF KONGERIGET SWAZILAND,

PRÆSIDENTEN FOR DEN FORENEDE REPUBLIK TANZANIA,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN TCHAD,

PRÆSIDENTEN FOR DEN TOGOLESISKE REPUBLIK,
HANS MAJESTÆT KONG TAUFU'AHAU TUPOU IV AF KONGERIGET TONGA,
PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN TRINIDAD OG TOBAGO,
HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF TUVALU,
PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN UGANDA,
REGERINGEN FOR REPUBLIKKEN VANUATU,
PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN ZAMBIA,
REGERINGEN FOR REPUBLIKKEN ZIMBABWE,
SOM, efter at have udvekslet deres fuldmagter og fundet dem i god og behørig form,

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Eneste artikel

2. Tiende afsnit, der begynder således: »SOM SER de udviklingsmål og principper...« erstattes af følgende:

Cotonou-aftalen ændres efter proceduren i dens artikel 95 i overensstemmelse med følgende bestemmelser:

»SOM SKØNNER, at Millenniumudviklingsmålene som anført i Millenniumerklæringen, som blev vedtaget af De Forenede Nationers generalforsamling i 2000, særlig hvad angår udryddelse af ekstrem fattigdom og sult, og de udviklingsmål og — principper, der er vedtaget på De Forenede Nationers konferencer, giver et klart udsyn og bør ligge til grund for AVS-EU-samarbejdet i henhold til denne aftale.«.

A. PRÆAMBLEMEN

1. Efter ottende afsnit, der begynder således: »SOM BETRAGTER Europarådets konvention til beskyttelse af menneskerettigheder...« indsættes følgende:

»SOM PÅ NY BEKRÆFTER, at forbrydelser, som verdenssamfundet betragter med den dybeste alvor, ikke må forblive ustraffet, og at de må forfølges effektivt ved nationale foranstaltninger og ved et udvidet globalt samarbejde,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at en velfungerende international straffedomstol vil være en betydelig gevinst for freden og retfærdighed i verden.«.

B. ARTIKLERNE I COTONOU-AFTALEN

1. I artikel 4 affattes indledningsafsnittet således:

»AVS-staterne fastlægger suverænt principperne, strategierne og modellerne for udviklingen af deres økonomi og samfund. De opstiller sammen med Fællesskabet de i denne aftale omhandlede samarbejdsprogrammer. Parterne anerkender dog, at ikke-statslige aktører og lokale decentrale myndigheder kan spille en supplerende rolle i og potentielt bidrage til udviklingsprocessen. Til dette formål skal ikke-statslige aktører og lokale decentrale myndigheder, når det er hensigtsmæssigt og på de i denne aftale fastlagte betingelser.«.

2. Artikel 8 ændres således:

a) Stk. 2 affattes således:

»2. Målet med denne dialog er at udveksle oplysninger, fremme gensidig forståelse og lette fastlæggelsen af fælles prioriteter og agendaer, særlig gennem en anerkendelse af forbindelsen mellem de forskellige aspekter af forholdet mellem parterne og de forskellige samarbejdsområder, der er fastlagt ved denne aftale. Dialogen letter konsultationerne mellem parterne i internationale fora. Målet med dialogen er også at forebygge situationer, hvor den ene af parterne måtte finde det nødvendigt at gøre brug af konsultationsprocedurerne i artikel 96 og 97.«

b) Stk. 6 affattes således:

»6. Dialogen føres på en fleksibel måde. Den er efter behov formel eller uformel og føres inden for eller uden for de institutionelle rammer, herunder AVS-gruppen, Den Blandede Parlamentariske Forsamling, under relevante former og på hensigtsmæssigt niveau, herunder på regionalt, subregionalt eller nationalt niveau.«

c) Følgende stykke indsættes:

»6a. For i givet fald at hindre, at der opstår situationer, hvor en af parterne måtte skønne det nødvendigt at gribe til konsultationsproceduren i artikel 96, skal dialogen om de væsentlige elementer være systematisk og formaliseres i overensstemmelse med retningslinjerne i bilag VII.«

3. I artikel 9 affattes titlen således:

»Væsentlige elementer, hvad angår menneskerettighederne, de demokratiske principper og retsstaten, og grundlæggende element, hvad angår god regeringsførelse«.

4. Artikel 11 ændres således:

a) Følgende stykke indsættes:

»3a. Parterne forpligter sig til også at samarbejde om at modvirke lejesoldaters virksomhed i overensstemmelse med deres forpligtelser i henhold til internationale konventioner og instrumenter og deres respektive love og bestemmelser.«

b) Følgende stykke tilføjes:

»6. I deres indsats for at fremme og styrke fred og international retfærdighed bekræfter parterne på ny, at de er besluttede på:

— at dele erfaringer med vedtagelse af de nødvendige lovændringer til at muliggøre ratifikation og implementering af Rom-statutten for Den Internationale Straffedomstol og

— at bekæmpe international kriminalitet i overensstemmelse med folkeretten under behørigt hensyn til Rom-statutten.

Parterne skal tage skridt til at ratificere og implementere Rom-statutten og dermed forbundne instrumenter.«

5. Følgende artikler indsættes:

»Artikel 11a

Bekæmpelse af terrorisme

Parterne fremhæver på ny, at de på det stærkeste fordømmer alle terrorhandlinger og forpligter sig til at bekæmpe terrorisme gennem internationalt samarbejde i overensstemmelse med FN's pagt og folkeretten, relevante konventioner og instrumenter og særlig fuldstændig implementering af FN's Sikkerhedsråds resolution 1373 og 1456 og andre relevante FN-resolutioner. Med henblik herpå er parterne enige om at udveksle:

— oplysninger og terroristgrupper og deres støttenet og

— synspunkter om midler og metoder til at modvirke terrorhandlinger, også på det tekniske og uddannelsesmæssige område, samt erfaringer med modarbejdelse af terrorisme.

Artikel 11b

Samarbejde om at modvirke spredning af masseødelæggelsesvåben

1. Parterne skønner, at spredning af masseødelæggelsesvåben og deres fremføringsmidler, både til statslige og ikke-statslige instanser, udgør en af de alvorligste trusler mod stabiliteten og sikkerheden i verden.

Parterne er derfor enige om at samarbejde og at bidrage til at modvirke spredning af masseødelæggelsesvåben og deres fremføringsmidler ved en fuldstændig overholdelse og indfrielse på nationalt plan af deres eksisterende forpligtelser i henhold til internationale nedrustnings- og ikke-spredningstraktater og — aftaler og andre relevante internationale forpligtelser.

Parterne er enige om, at denne bestemmelse udgør et væsentligt element i denne aftale.

2. Parterne er tillige enige om at samarbejde og bidrage til at realisere målet med ikke-spredning ved:

- at tage skridt til alt efter tilfældet at undertegne, ratificere eller tiltræde og til fulde gennemføre alle andre relevante internationale instrumenter
- at indføre en effektiv ordning for national eksportkontrol til at overvåge eksport og overførsel af goder med relation til masseødelæggelsesvåben, herunder kontrol med, at teknologi med dobbelt anvendelsesformål ikke anvendes til fremstilling af masseødelæggelsesvåben, samt til at iværksætte effektive sanktioner mod omgåelse af eksportkontrollen.

Finansiel og faglig bistand i tilslutning til samarbejdet om at modvirke spredning af masseødelæggelsesvåben vil blive finansieret via andre specifikke instrumenter end dem, der er bestemt til finansiering af samarbejdet mellem AVS og EU.

3. Parterne er enige om at etablere en løbende politisk dialog til at ledsage og underbygge disse bestemmelser.

4. Hvis en part efter en indgående politisk dialog og med viden fra navnlig rapporter fra Det Internationale Atomenergiagentur (IAEA), Organisationen for Forbud mod Kemiske Våben (OPCW) og andre relevante multilaterale institutioner skønner, at den anden part har misligholdt en forpligtelse i henhold til stk. 1, meddeler den, undtagen i særligt hastende tilfælde, den anden part og AVS-Ministerrådet og EU-Ministerrådet alle nødvendige oplysninger, for at der kan foretages en grundig undersøgelse med henblik på at finde en for begge parter acceptabel løsning. Med henblik herpå opfordrer den anden part til at indgå i konsultationer om foranstaltninger, som den berørte part har truffet eller skal træffe for at afhjælpe situationen.

5. Konsultationerne føres på det plan og under de former, som skønnes at være mest hensigtsmæssige med henblik på at finde en løsning.

Konsultationerne indledes senest 30 dage efter opfordringen og fortsætter i en periode, der fastsættes ved fælles overenskomst afhængigt af, hvilken tilsidesættelse der er tale om, og hvor alvorlig den er. Under ingen omstændigheder må dialog som led i konsultationsproceduren vare længere end 120 dage.

6. Hvis konsultationerne ikke fører til en for begge parter acceptabel løsning, hvis konsultationer afvises, eller hvis der er tale om særligt hastende tilfælde, kan der træffes relevante foranstaltninger. Sådanne foranstaltninger ophæves, så snart begrundelsen for dem ikke længere er til stede.«.

6. I artikel 23 tilføjes følgende litra:

»l) fremme af traditionel viden.«.

7. Artikel 25, stk. 1, litra d), affattes således:

»d) fremme af bekæmpelsen af:

- hiv/aids og sikre beskyttelse af seksuel og reproduktiv sundhed og kvinders rettigheder
- andre fattigdomsrelaterede sygdomme, særlig malaria og tuberkulose«.

8. Artikel 26 ændres således:

a) Litra c) og d) affattes således:

»c) at hjælpe samfundsbaseede institutioner med at give børn mulighed for at udvikle deres fysiske, psykologiske, sociale og økonomiske potential

d) at reintegrere børn i samfundet ved hjælp af rehabiliteringsprogrammer i post-konfliktssituationer og«

b) Følgende litra tilføjes:

»e) at befordre unges deltagelse i det offentlige liv og fremme udveksling af studerende og samvirke mellem AVS- og EU-ungdomsorganisationer.«.

9. I artikel 28 affattes indledningsafsnittet således:

»Samarbejdet medvirker effektivt til at virkeliggøre de mål og prioriteter, som AVS-staterne har sat sig for regionalt og subregionalt samarbejde og integration, herunder interregionalt samarbejde og samarbejde AVS-staterne imellem. Det regionale samarbejde kan også involvere udviklingslande, som ikke er AVS-lande, såvel som oversøiske lande og territorier og perifert beliggende regioner. I denne sammenhæng retter samarbejdet sig mod:«.

10. Artikel 29, litra a), nr. i), affattes således:

»i) institutioner og organisationer for regional integration, som AVS-staterne har oprettet, og sådanne som AVS-staterne deltager i, og som fremmer det regionale samarbejde og den regionale integration, og«.

11. Artikel 30, stk. 2, affattes således:

»2. Samarbejdet støtter også ordninger og initiativer for interregionalt samarbejde og samarbejde mellem AVS-staterne, herunder sådanne ordninger og initiativer, som involverer udviklingslande, der ikke er AVS-stater.«.

12. I artikel 43, stk. 4, indsættes følgende led:

»— udvikling og tilskyndelse til brug af lokalt indhold i informations- og kommunikationsteknologier.«.

13. Artikel 58 affattes således:

»Artikel 58

Bistandsberettigede

1. Der kan i henhold til denne aftale ydes finansiel bistand til følgende enheder eller organer:

- a) AVS-stater
- b) regionale eller mellemstatslige organer, som en eller flere AVS-stater er deltagere i, herunder organer med deltagelse af ikke-AVS-medlemsstater, og som er bemyndiget af disse AVS-stater og
- c) blandede organer, som er oprettet af AVS-staterne og Fællesskabet for at forfølge visse specifikke mål.

2. Der kan ligeledes med den eller de berørte AVS-staters samtykke ydes finansiel bistand til:

- a) offentlige eller halvoffentlige nationale og/eller regionale organer og AVS-staternes ministerier, også parlamenterne, og navnlig finansieringsinstitutter og udviklingsbanker
- b) virksomheder, firmaer og andre private organisationer og private operatører i AVS-staterne
- c) virksomheder i en medlemsstat for at sætte disse i stand til ud over den indsats, de allerede selv gør, at gennemføre produktionsprojekter på en AVS-stats område
- d) finansielle mellemmand i AVS-staterne eller Fællesskabet, der fremmer og finansierer private investeringer i AVS-staterne
- e) lokale decentrale myndigheder fra AVS-staterne og Fællesskabet og
- f) udviklingslande, som ikke indgår i AVS-gruppen, når de deltager i et fælles initiativ eller en regional organisation sammen med AVS-staterne.

3. Ikke-statslige aktører fra AVS-staterne og Fællesskabet, som er af lokal karakter, kan opnå finansiel støtte i henhold til aftalen efter de vedtagne regler i de nationale og regionale vejledende programmer.«.

14. Artikel 68, stk. 2 og 3, affattes således:

»2. Formålet med støtten i tilfælde af kortvarige udsving i eksportindtægterne er at beskytte de socio-økonomiske reformer og politikker, som kan blive påvirket i negativ retning på grund af et fald i indtægterne, og at afbøde de negative virkninger af ustabiliteten i eksportindtægterne, navnlig for så vidt angår landbrugs- og mineprodukter.

3. AVS-staternes økonomiers yderst store afhængighed af eksport, navnlig af landbrugs- og mineprodukter, tages med i overvejelserne ved tildelingen af midler i anvendelsesåret. I denne forbindelse indrømmes de mindst udviklede AVS-stater, AVS-indlandsstater og østater samt AVS-stater, der har gennemgået en konflikt eller en naturkatastrofe, en mere favorabel behandling.«.

15. Artikel 89, stk. 1, affattes således:

»1. Der gøres en særlig indsats for at hjælpe AVS-østater med at bøde på deres voksende sårbarhed som følge af nye, alvorlige økonomiske, sociale og økologiske problemer. Indsatsen rettes mod at befordre realiseringen af små østaters prioriteter for bæredygtig udvikling og samtidig arbejde for en harmoniseret tilgang til deres økonomiske vækst og menneskelige udvikling.«

16. Artikel 96 ændres således:

a) Følgende stykke indsættes:

»1a. Begge parter er enige om at udnytte alle muligheder for dialog i henhold til artikel 8, undtagen i særligt hastende tilfælde, inden der indledes konsultationer efter stk. 3, litra a), i nærværende artikel.«

b) Stk. 2, litra a), affattes således:

»a) Hvis en part til trods for den politiske dialog om de væsentlige elementer som omhandlet i artikel 8 og i stk. 1a i nærværende artikel skønner, at den anden part misligholder en forpligtelse med hensyn til respekten for menneskerettighederne, de demokratiske principper og retsstaten som omhandlet i artikel 9, stk. 2, meddeler den, undtagen i særligt hastende tilfælde, den anden part og Ministerrådet alle nødvendige oplysninger til, at der kan foretages en grundig undersøgelse med henblik på at finde en for begge parter acceptabel løsning. Med henblik herpå opfordrer den anden part til at indgå i konsultationer om foranstaltninger, som den berørte part har truffet eller skal træffe for at afhjælpe situationen i overensstemmelse med bilag VII.

Konsultationerne føres på det plan og under de former, som skønnes at være mest hensigtsmæssige med henblik på at finde en løsning.

Konsultationerne indledes senest 30 dage efter opfordringen og fortsætter i en periode, der fastsættes ved fælles overenskomst afhængigt af, hvilken krænkelse der er tale om, og hvor alvorlig den er. Under ingen omstændigheder må dialogen som led i konsultationsproceduren vare længere end 120 dage.

Hvis konsultationerne ikke fører til en for begge parter acceptabel løsning, hvis konsultationer afvises, eller hvis der er tale om særligt hastende tilfælde, kan der træffes relevante foranstaltninger. Sådanne foranstaltninger ophæves, så snart begrundelsen for dem ikke længere er til stede.«

17. Artikel 97, stk. 2, affattes således:

»2. Hver af parterne kan i sådanne tilfælde opfordre den anden part til at indgå i konsultationer. Konsultationerne indledes senest 30 dage efter opfordringen, og dialogen som led i konsultationsproceduren må ikke vare længere end 120 dage.«

18. Artikel 100 affattes således:

»Artikel 100

Tekster

De protokoller og bilag, der er knyttet til denne aftale, udgør en integrerende del deraf. Bilag Ia, II, III, IV og VI kan revideres, revurderes og/eller ændres af Ministerrådet på basis af en henstilling fra AVS-EF-Udvalget for Samarbejde med henblik på Udviklingsfinansiering.

Denne aftale, der er udfærdiget i to eksemplarer på dansk, engelsk, estisk, finsk, fransk, græsk, italiensk, lettisk, litauisk, maltesisk, nederlandsk, polsk, portugisisk, slovakisk, slovensk, spansk, svensk, tjekkisk, tysk og ungarsk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed, deponeres i arkiverne i Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union og i AVS-staternes sekretariat, som begge fremsender en bekræftet kopi af denne aftale til hver signatarstats regering.«

C. BILAGENE

1. I bilag I tilføjes følgende punkt:

»9. Som en undtagelse fra artikel 58 i denne aftale overføres et beløb på 90 mio. EUR til finansieringsrammen for AVS-staternes samarbejde indbyrdes under 9. EUF. Beløbet kan anvendes til finansiering af dekoncentration i perioden 2006-2007 og forvaltes direkte af Kommissionen.«

2. Følgende bilag indsættes:

»BILAG Ia

Flerårig finansiel ramme for samarbejdet inden for denne aftale

1. Med henblik på aftalens målsætninger og for en periode begyndende den 1. marts 2005 skal en flerårig finansiel ramme for samarbejdet dække forpligtelser fra og med den 1. januar 2008 i en periode på fem eller seks år.

2. I denne nye periode vil Den Europæiske Union opretholde sin bistand til AVS-staterne på mindst samme niveau som 9. EUF, restbeløb ikke medregnet; hertil føjes på basis af EF-skøn virkningerne af inflationen, væksten i Den Europæiske Union og udvidelsen med 10 nye medlemsstater i 2004.

3. Ministerrådet træffer uanset artikel 95 i denne aftale afgørelse om eventuelle ændringer af den flerårige finansielle ramme eller dermed forbundne dele af aftalen.«

3. Bilag II ændres således:

a) Artikel 2 ændres således:

i) Stk. 7 affattes således:

»7. Almindelige lån kan forlænges på fordelagtige vilkår og betingelser i følgende tilfælde:

a) til infrastrukturprojekter i de mindst udviklede stater eller i stater i en post-konflikt- og naturkatastrofesituation — bortset fra de i litra aa) nævnte, - som er en forudsætning for udviklingen af den private sektor. I sådanne tilfælde reduceres renten på lånet med 3 %, og

aa) til infrastrukturprojekter, som gennemføres af offentlige enheder, der arbejder på et kommercielt grundlag, og som er en forudsætning for udviklingen af den private sektor i lande, der er undergivet restriktive lånoptagelsesbetingelser efter initiativet for stærkt gældstyngede fattige lande (HIPC) eller andre internationalt anerkendte gældsberedygtighedsregler. I sådanne tilfælde vil Banken søge at

reducere de gennemsnitlige omkostninger ved midlerne gennem passende samfinansiering med andre donorer. Skulle dette ikke være muligt, kan renten på lånet reduceres med et beløb af en størrelsesorden, som kræves til at overholde niveauet som følge af HIPC-initiativet eller andre internationalt anerkendte gældsberedygtighedsregler.

b) til projekter, som involverer omstrukturingsforanstaltninger i forbindelse med privatisering, eller til projekter med betydelige og klart påviselige sociale eller miljømæssige fordele. I sådanne tilfælde kan lån forlænges med en rentegodtgørelse, hvis størrelse og form fastlægges i henhold til de særlige forhold ved projektet. Rentegodtgørelsen kan dog ikke udgøre mere end 3 %.

Den endelige rente på lån, som falder ind under litra a) eller b), må i intet tilfælde ligge under 50 % af referencesatsen.«

ii) Stk. 9 affattes således:

»9. Rentegodtgørelser kan kapitaliseres eller anvendes som gavebistand. Op til 10 % af budgettet til rentegodtgørelser kan anvendes til støtte af projektrelateret faglig bistand i AVS-staterne.«

b) Artikel 3 ændres således:

i) Stk. 1 affattes således:

»1. Investeringsfaciliteten virker i alle økonomiske sektorer og støtter private og kommercielt drevne offentlige enheders investeringer, herunder indtægtsskabende økonomisk og teknologisk infrastruktur af afgørende betydning for den private sektor. Faciliteten:

a) forvaltes som en revolverende fond og sigter mod at være finansielt rentabel. Dens aktiviteter foregår på markedsvilkår og -betingelser og skal undgå at skabe forstyrrelser på lokale markeder og at erstatte private finansieringskilder

b) støtter den finansielle sektor i AVS-staterne og har en katalysatoreffekt ved at tilskynde til tilvejebringelse af langfristede lokale midler og tiltrække udenlandske private investorer og långivere til projekter i AVS-staterne

c) påtager sig en del af risikoen ved de projekter, den finansierer, idet dens finansielle bæredygtighed garanteres af porteføljen som helhed og ikke i forbindelse med individuelle transaktioner og

d) søger at formidle midler gennem nationale og regionale institutioner og programmer i AVS-staterne, som arbejder til fordel for udvikling af små og mellemstore virksomheder (smv'er).«.

ii) Følgende stykke indsættes:

»1a. Banken vil blive holdt skadesløs for omkostninger, der påløber ved forvaltning af investeringsfaciliteten. Der bliver i de første to år efter anden finansprotokols ikrafttræden tale om 2 % p.a. af investeringsfacilitetens samlede oprindelige indskudskapital. Derefter vil Bankens vederlag omfatte en fast komponent på 0,5 % p.a. af den oprindelige indskudskapital og en variabel komponent på op til 1,5 % p.a. af investeringsfacilitetens portefølje, som investeres i projekter i AVS-staterne. Vederlaget finansieres via investeringsfaciliteten.«.

c) Artikel 5, litra b), affattes således:

»b) ved finansiering med almindelige lån og risikovillig kapital af små og mellemstore virksomheder fordeles kursrisikoen generelt mellem Fællesskabet og de øvrige berørte parter. Set som et gennemsnit bør kursrisikoen fordeles ligeligt mellem de to parter, og«.

d) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 6a

Årlig indberetning om investeringsfaciliteten

Repræsentanter for EU-medlemsstaterne med ansvar for investeringsfaciliteten, repræsentanter for AVS-staterne samt for Den Europæiske Investeringsbank, Europa-Kommissionen, og EU-Rådets sekretariat og AVS-sekretariatet mødes årligt for at drøfte operationer, resultater og policy-spørgsmål vedrørende investeringsfaciliteten.

Artikel 6b

Nyvurdering af investeringsfacilitetens resultater

Investeringsfacilitetens resultater i almindelighed gøres til genstand for en fælles vurdering midtvejs i og ved udløbet af finansprotokollens gyldighedsperiode. I denne forbindelse kan der rettes henstillinger om, hvorledes facilitetens implementering eventuelt kan forbedres.«.

4. Bilag IV ændres således:

a) Artikel 3 ændres således:

i) Stk. 1, litra a), affattes således:

»a) behovene vurderes på grundlag af følgende kriterier: indkomst pr. indbygger, befolkningens størrelse, sociale indikatorer, gældsbyrde, fald i eksportindtægter og afhængighed af eksportindtægter, navnlig fra landbrugs- og minesektoren. Der indrømmes de mindst udviklede AVS-stater en særlig behandling, og der tages behørigt hensyn til østaters og indlandsstaters sårbarhed. Der tages desuden hensyn til særlige vanskeligheder i lande, der har gennemgået en konfliktsituation eller en naturkatastrofe.«.

ii) Følgende stykke tilføjes:

»5. Uanset bestemmelserne om revision i artikel 5, stk. 7, kan Fællesskabet øge tildelingen til det pågældende land under hensyn til særlige behov eller usædvanlige resultater.«.

b) Artikel 4 ændres således:

i) Stk. 1 affattes således:

»1. Så snart den enkelte AVS-stat har modtaget ovennævnte oplysninger, udarbejder den på grundlag af og i overensstemmelse med sine egne udviklingsmål og -prioriteter som udtrykt i landestøttestrategien et udkast til vejledende program, som den forelægger Fællesskabet. I dette udkast til vejledende program angives:

- a) den eller de målsektorer eller målområder, hvorom støtten skal koncentreres
- b) de foranstaltninger og aktiviteter, der er mest hensigtsmæssige for at nå målene i målsektoren eller målsektorerne
- c) de midler, der afsættes til programmer og projekter uden for målsektorerne, og/eller en kortfattet beskrivelse af sådanne aktiviteter samt en angivelse af de midler, der vil blive anvendt til hvert af disse elementer
- d) identifikation af typer af berettigede ikke-statslige aktører, der vil kunne opnå finansieringsmidler i overensstemmelse med de af Ministerrådet fastsatte kriterier, og de midler, der tildeles sådanne aktører samt arten af de aktiviteter, der skal støttes, og som ikke må tage sigte på fortjeneste

- e) forslag til regionale programmer og projekter
- f) en reserve til forsikring mod eventuelle krav og til dækning af omkostningsstigninger og uforudsete udgifter.«

ii) Stk. 3 affattes således:

»3. Udkastet til vejledende program skal drøftes mellem den berørte AVS-stat og Fællesskabet. Det vejledende program vedtages ved fælles aftale mellem Kommissionen på vegne af Fællesskabet og AVS-staten. Når programmet er vedtaget, er det bindende for både Fællesskabet og AVS-staten. Det vejledende program knyttes som bilag til landestøttestrategien og skal desuden indeholde:

- a) specifikke og klart definerede foranstaltninger, navnlig foranstaltninger, for hvilke der kan indgås forpligtelser før næste revision
- b) en tidsplan for gennemførelsen og revisionen af det vejledende program, herunder forpligtelser og betalinger
- c) parametre og kriterier for revisionerne.«

iii) Følgende stykke tilføjes:

»5. Hvis en AVS-stat befinder sig i en krisesituation som følge af krig eller anden konflikt eller ekstraordinære omstændigheder, som har lignende virkninger, og som forhindrer den nationale anvisningsberettigede i at udøve sit hverv, kan Kommissionen selv udnytte og forvalte de ressourcer, der er tildelt denne stat i medfør af artikel 3, til særlige støtteformål. Disse særlige støtteformål kan have berøring med politikker til fordel for fred, styring og løsning af kriser, post-konfliktstøtte, herunder styrkelse af institutioner og økonomiske og sociale udviklingsaktiviteter, navnlig under hensyntagen til de mest sårbare befolkningsgruppers behov. Kommissionen og den pågældende AVS-stat skal genoptage de normale gennemførelses- og forvaltningsprocedurer, så snart de kompetente myndigheder igen er i stand til at forvalte samarbejdet.«

c) Artikel 5 ændres således:

- i) Overalt i artiklen ændres »delegationslederen« til »Kommissionen«.
- ii) Stk. 4, litra b), affattes således:
 - »b) programmer og projekter uden for målsektorerne.«

iii) Stk. 7 affattes således:

»7. Efter afslutningen af midtvejsundersøgelser og afsluttende undersøgelser kan Kommissionen på vegne af Fællesskabet revidere tildelingen af midler under hensyntagen til den pågældende AVS-stats aktuelle behov og resultater.«

d) Artikel 6, stk. 1, affattes således:

»1. Det regionale samarbejde dækker foranstaltninger, som er til fordel for og involverer:

- a) to eller flere eller samtlige AVS-stater og udviklingslande, der ikke er AVS-stater, og som deltager i disse foranstaltninger, og/eller
- b) et regionalt organ, hvoraf mindst to AVS-stater er medlemmer, også ved deltagelse af ikke-AVS-stater.«

e) Artikel 9 affattes således:

»Artikel 9

Tildeling af midler

1. Ved begyndelsen af den periode, der er dækket af finansprotokollen, modtager hver region en angivelse fra Fællesskabet af, hvilke midler den kan trække på i en femårig periode. Den vejledende tildeling af midler baseres på en vurdering af behovet og fremskridtene i og udsigterne for den regionale samarbejds- og integrationsproces. For at opnå passende stordriftsfordele og øge effektiviteten kan regionale foranstaltninger med en tydelig national komponent finansieres med en blanding af regionale og nationale midler.

2. Uanset bestemmelserne om revision i artikel 11 kan Fællesskabet øge tildelingen til den pågældende region under hensyntagen til særlige behov eller usædvanlige resultater.«

f) Artikel 10, stk. 1, litra c), affattes således:

»c) i det omfang de er blevet klart defineret, de programmer og projekter, der gør det muligt at nå disse mål, med angivelse af de midler, der skal anvendes til hvert element og en tidsplan for gennemførelsen.«

g) Artikel 12 affattes således:

»Artikel 12

AVS-internt samarbejde

1. Ved begyndelsen af den periode, der er omfattet af finansprotokollen, angiver Fællesskabet over for AVS-Ministerrådet, hvilken del af de midler, der er øremærket til regionale foranstaltninger, der skal afsættes til foranstaltninger, som er til fordel for mange eller alle AVS-stater. Ved sådanne foranstaltninger tages der ikke hensyn til geografisk placering.

2. Fællesskabet kan under hensyntagen til nye behov for ressourcer til at øge nyttevirkningen af aktiviteter, som AVS-staterne iværksætter indbyrdes, øge tildelingen til samarbejdet mellem AVS-staterne.«

h) Artikel 13 affattes således:

»Artikel 13

Anmodninger om finansiering

1. Anmodninger om finansiering af regionale programmer indgives af:

- a) et regionalt organ eller en regional organisation med behørigt mandat hertil
- b) en subregional organisation eller et subregionalt organ eller en AVS-stat i den pågældende region med behørigt mandat hertil i programmeringsfasen, forudsat at foranstaltningen er anført i det regionale vejledende program.

2. Anmodninger om finansiering af AVS-interne programmer indgives af:

- a) mindst tre regionale organer eller organisationer med mandat hertil, som tilhører forskellige geografiske regioner, eller mindst to AVS-stater i hver af disse tre regioner eller
- b) AVS-Ministerrådet eller AVS-Ambassadørudvalget eller

c) internationale organisationer, som f.eks. Den Afrikanske Union, som gennemfører foranstaltninger, der fremmer regionalt samarbejde og regional integration, dog under forudsætning af AVS-Ambassadørudvalgets forudgående godkendelse.«

i) Artikel 14 affattes således:

»Artikel 14

Gennemførelsesprocedurer

1. [ophævet]

2. [ophævet]

3. Foranstaltninger inden for det regionale samarbejde, herunder samarbejdet mellem AVS-staterne indbyrdes, gennemføres under hensyn til dette samarbejdes mål og egenart efter de procedurer, der er fastsat for samarbejdet om udviklingsfinansiering, hvor disse er relevante.

4. For alle regionale programmer og projekter, der finansieres med midler fra EUF, skal der med forbehold af stk. 5 og 6 mellem Kommissionen og en af de i artikel 13 nævnte enheder indgås:

a) enten en finansieringsaftale i overensstemmelse med artikel 17; den pågældende enhed udpeger i så fald en regional anvisningsberettiget, hvis opgaver med de fornødne tilpasninger svarer til den nationale anvisningsberettigedes

b) eller en tilskudsaftale, jf. artikel 19a, afhængigt af aktionens art, og når den pågældende enhed, som ikke er en AVS-stat, skal gennemføre programmet eller projektet.

5. For programmer og projekter, som finansieres med midler fra EUF, og for hvilke finansieringsansmodningerne er indgivet af de i artikel 13, stk. 2, litra c), nævnte internationale organisationer, skal der indgås en tilskudsaftale.

6. Programmer og projekter, som finansieres med midler fra EUF, og for hvilke finansieringsansmodningerne er indgivet af AVS-Ministerrådet eller AVS-Ambassadørudvalget, gennemføres enten af AVS-sekretariatet, i hvilket tilfælde der indgås en finansieringsaftale mellem Kommissionen og sidstnævnte i overensstemmelse med artikel 17, eller af Kommissionen afhængigt af aktionens art.«

j) I kapitel 3 affattes overskriften således:

»FORUNDERSØGELSE OG FINANSIERING«

k) Artikel 15 affattes således:

»Artikel 15

Identifikation, udarbejdelse og forundersøgelse af programmer og projekter

1. Programmer og projekter, der er fremlagt af den pågældende AVS-stat, er genstand for en fælles forundersøgelse. AVS-EF-udvalget for Samarbejde med henblik på Udviklingsfinansiering fastlægger de generelle retningslinjer og kriterier for forundersøgelse af programmer og projekter. Disse programmer og projekter er generelt flerårige og kan omfatte grupper af foranstaltninger af mindre omfang på et givet område.

2. Det program- og projektmateriale, der udarbejdes og forelægges til finansiering, skal indeholde alle de oplysninger, der er nødvendige for en forundersøgelse af programmerne eller projekterne, eller, hvis disse programmer eller projekter ikke er endeligt defineret, en kortfattet beskrivelse til brug ved forundersøgelsen.

3. Ved forundersøgelsen af programmer og projekter tages der behørigt hensyn til begrænsningerne med hensyn til nationale menneskelige ressourcer, og der lægges en strategi med henblik på bedre at udnytte disse ressourcer. Der tages også hensyn til de særlige forhold og begrænsninger, der gør sig gældende i den enkelte AVS-stat.

4. Programmer og projekter, som skal gennemføres af ikke-statslige aktører, der er støtteberettigede i henhold til denne aftale, kan forundersøges af Kommissionen alene med efterfølgende direkte indgåelse af en tilskudsaftale mellem Kommissionen og de ikke-statslige aktører i overensstemmelse med artikel 19a. Forundersøgelsen skal forløbe i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, litra d), hvad angår typer af aktører, støtteberettigelse og arten af de aktiviteter, der skal støttes. Kommissionen underretter gennem delegationschefen den nationale anvisningsberettigede om det ydede tilskud.«

l) Artikel 16 affattes således:

»Artikel 16

Finansieringsforslag og -afgørelse

1. I nært samarbejde med den berørte AVS-stat foretager Kommissionen den endelige sammenfatning af konklusionerne af forundersøgelsen i et finansieringsforslag.

2. [ophævet]

3. [ophævet]

4. Kommissionen meddeler på Fællesskabets vegne sin finansieringsafgørelse til den pågældende AVS-stat senest 90 dage efter datoen for udarbejdelsen af den endelige udgave af finansieringsforslaget.

5. Godkendes finansieringsforslaget ikke af Kommissionen på Fællesskabets vegne, underrettes den berørte AVS-stat straks om begrundelsen herfor. I et sådant tilfælde kan repræsentanterne for den berørte AVS-stat inden 60 dage fra underretningen anmode om:

a) at spørgsmålet tages op i det ved denne aftale nedsatte AVS-EF-Udvalg for Samarbejde med henblik på Udviklingsfinansiering

b) at blive hørt af repræsentanter for Fællesskabet.

6. Efter denne høring træffer Kommissionen på Fællesskabets vegne endelig afgørelse om at vedtage eller forkaste finansieringsforslaget. Inden der træffes afgørelse, kan den berørte AVS-stat fremsende enhver oplysning, som skønnes nødvendig for at supplere de foreliggende oplysninger.«

m) Artikel 17 affattes således:

»Artikel 17

Finansieringsaftale

1. Medmindre andet er fastsat i denne aftale, udarbejdes der en finansieringsaftale mellem Kommissionen og den berørte AVS-stat for alle programmer og projekter, der finansieres med midler fra EUF.

2. Finansieringsaftalen udarbejdes mellem Kommissionen og den berørte AVS-stat senest 60 dage efter, at Kommissionen på Fællesskabets vegne har truffet en afgørelse. Finansieringsaftalen skal:

a) navnlig angive det finansielle bidrag fra Fællesskabet, de nærmere bestemmelser og betingelser for finansieringen samt de almindelige og særlige bestemmelser vedrørende det berørte program eller projekt

b) afsætte tilstrækkelige bevillinger til dækning af omkostningsstigninger og uforudsete udgifter.

3. Restbeløb, som henstår efter programmernes og projekternes afslutning, tilkommer den eller de berørte AVS-stater.«

n) Artikel 18 affattes således:

»Artikel 18

Overskridelse

1. Så snart der konstateres risiko for overskridelse af de disponible finansieringsmidler i henhold til finansieringsaftalen, underretter den nationale anvisningsberettigede Kommissionen herom og anmoder om forhåndsgodkendelse af de foranstaltninger, den nationale anvisningsberettigede agter at træffe for at dække overskridelsen, idet der kan blive tale om enten at indskrænke programmet eller projektet eller at anvende nationale midler eller andre midler, som ikke stammer fra Fællesskabet.

2. Hvis det ikke er muligt at indskrænke programmet eller projektet eller at dække overskridelsen ved hjælp af andre midler, kan Kommissionen på Fællesskabets vegne på begrundet anmodning fra den nationale anvisningsberettigede træffe en supplerende finansieringsafgørelse på basis af ressourcerne til det nationale vejledende program.«

o) Artikel 19 affattes således:

»Artikel 19

Finansiering med tilbagevirkende kraft

1. For at sikre, at projekterne iværksættes hurtigt, og for at undgå, at der opstår afbrydelser mellem på hinanden følgende projekter eller forsinkelser, kan AVS-staterne, når forundersøgelsen af projektet er afsluttet, og inden finansieringsafgørelsen træffes, forudfinansiere aktiviteter i forbindelse med iværksættelse af programmer, indledende og sæsonbe-

stemt arbejde, ordrer på udstyr med lang leveringstid samt visse løbende foranstaltninger. Sådanne udgifter afholdes i overensstemmelse med de i denne aftale fastsatte procedurer.

2. Enhver af de i stk. 1 omhandlede udgifter skal nævnes i finansieringsforslaget og foregriber ikke den finansieringsafgørelse, som Kommissionen skal træffe på Fællesskabets vegne.

3. De udgifter, som en AVS-stat afholder i medfør af denne bestemmelse, finansieres med tilbagevirkende kraft inden for rammerne af programmet eller projektet efter finansieringsaftalens undertegnelse.»

p) I kapitel 4 affattes titlen således:

»GENNEMFØRELSE«

q) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 19a

Gennemførelsesbestemmelser

1. Gennemførelsen af programmer og projekter, der finansieres med ressourcer fra EUF, hvis finansielle midler forvaltes af Kommissionen, sker i hovedsagen ved hjælp af følgende:

- a) indkøbsaftaler
- b) tilskud
- c) udførelse i offentligt regi
- d) direkte udbetalinger i forbindelse med budgetstøtte, støtte til sektorprogrammer, støtte til gældslettelse og støtte i tilfælde af kortvarige udsving i eksportindtægterne.

2. I dette bilag anses indkøbsaftaler for gensidigt bebyrdende aftaler, der indgås skriftligt med henblik på mod betaling af en pris at få leveret løsøre, udført arbejder eller leveret tjenesteydelser.

3. Tilskud i dette bilags forstand er direkte finansielle bidrag, der ydes som gave med henblik på at finansiere:

- a) enten en foranstaltning til at fremme realiseringen af et mål, som indgår i denne aftale eller et program eller et projekt, der vedtages efter bestemmelserne i aftalen
- b) eller driften af et organ, som forfølger et sådant mål.

Tilskud ydes på grundlag af en skriftlig aftale.

Artikel 19b

Udbud med en suspensiv betingelse

For at garantere en hurtig iværksættelse af projekter kan AVS-staterne i alle behørigt begrundede tilfælde og i forståelse med Kommissionen, når forundersøgelsen er afsluttet, men inden finansieringsafgørelsen træffes, iværksætte udbud med en suspensiv betingelse for alle typer aftaler. Denne bestemmelse skal nævnes i finansieringsforslaget.»

r) Artikel 20 affattes således:

»Artikel 20

Berettigelse

Medmindre der indrømmes en undtagelse efter artikel 22, gælder følgende med forbehold af artikel 26:

- 1) Deltagelse i udbuds- og tilskudsprocedurer med finansiering via EUF's ressourcer er åben for alle fysiske og juridiske personer i AVS-staterne og Fællesskabets medlemsstater.
- 2) Leverancer og materialer, der indkøbes i medfør af en kontrakt, som finansieres med EUF-ressourcer, skal alle have oprindelse i en stat, der er berettiget efter stk. 1. I denne forbindelse vurderes definitionen af begrebet »produkter med oprindelsesstatus« på grundlag af de relevante internationale aftaler, og indkøb med oprindelse i Fællesskabet omfatter leverancer med oprindelse i de oversøiske lande og territorier.

- 3) Deltagelse i udbuds- og tilskudsprocedurer med finansiering via EUF's ressourcer er åben for internationale organisationer.
- 4) Når finansieringen gælder en foranstaltning, der gennemføres gennem en international organisation, er deltagelse i udbuds- og tilskudsprocedurer åben for alle fysiske og juridiske personer, som er berettigede efter nr. 1, og alle fysiske og juridiske personer, som er berettigede efter den pågældende organisations regler, idet der drages omsorg for at sikre ligebehandling af alle donorer. Samme regler gælder for leverancer og materialer.
- 5) Når finansieringen gælder en foranstaltning, der gennemføres som led i et regionalt initiativ, er deltagelse i udbuds- og tilskudsprocedurer åben for alle fysiske og juridiske personer, som er berettigede efter nr. 1, og alle fysiske og juridiske personer, som deltager i det pågældende initiativ. Samme regler gælder for leverancer og materialer.
- 6) Når finansieringen gælder en foranstaltning, der samfinansieres med et tredjeland, er deltagelse i udbuds- og tilskudsprocedurer åben for alle fysiske og juridiske personer, som er berettigede efter nr. 1, og alle fysiske og juridiske personer, som er berettigede efter nævnte tredjelandets regler. Samme regler gælder for leverancer og materialer.
- b) konkurrenceevnen hos entreprenører, leverandører og konsulenter fra medlemsstaterne og AVS-staterne
- c) ønsket om at undgå for voldsomme stigninger i udgifterne til aftalernes udførelse
- d) transportvanskeligheder og forsinkelser som følge af leveringsfrister eller andre lignende problemer
- e) den teknologi, der er bedst egnet og bedst tilpasset de lokale forhold
- f) særligt hastende tilfælde
- g) mulighederne for at skaffe varer og tjenesteydelser på de pågældende markeder.
2. EIB's udbudsregler finder anvendelse på projekter, som finansieres af investeringsfaciliteten.»
- t) Artikel 24 affattes således:
- »Artikel 24

- s) Artikel 22 affattes således:

»Artikel 22

Undtagelser

1. I behørigt begrundede undtagelsestilfælde kan fysiske og juridiske personer fra tredjelande, som ikke er berettigede i henhold til artikel 20, få tilladelse til at deltage i udbuds- og tilskudsprocedurer, som finansieres af Fællesskabet, efter begrundet anmodning fra de berørte AVS-stater. De berørte AVS-stater forelægger i hvert tilfælde Kommissionen de nødvendige oplysninger til, at denne kan træffe en afgørelse om sådanne undtagelser, idet den er særlig opmærksom på:

- a) den berørte AVS-stats geografiske beliggenhed

1. I forbindelse med operationer udført i offentligt regi gennemføres programmer og projekter af offentlige eller halvoffentlige organer eller tjenester i den eller de berørte AVS-stater eller af den juridiske person, som er ansvarlig for at gennemføre foranstaltningen.

2. Fællesskabet yder tilskud til de berørte tjeneres udgifter ved at bevilge manglende udstyr og/eller materialer og/eller midler til rekruttering af det nødvendige ekstra personale, f.eks. eksperter fra den berørte AVS-stat eller fra en anden AVS-stat. Fællesskabets tilskud dækker kun udgifter i forbindelse med supplerende foranstaltninger og kun midlertidige gennemførelsesudgifter, der er nøje forbundet med de berørte programmer og projekter.

3. Programoverslagene, som danner grundlag for gennemførelsen af operationer i offentligt regi, skal være forenelige med Fællesskabets regler, procedurer og standarddokumenter som defineret af Kommissionen, der er gældende på tidspunktet for godkendelsen af de pågældende programoverslag.»

u) Artikel 26 affattes således:

»Artikel 26

Præferencer

1. Der træffes foranstaltninger til at fremme bredest mulig deltagelse af fysiske og juridiske personer fra AVS-staterne i udførelsen af EUF-finansierede aftaler, således at de fysiske og menneskelige ressourcer i disse stater kan udnyttes optimalt. Med henblik herpå:

- a) gives der ved aftaler om bygge- og anlægsarbejder af en værdi på under 5 mio. EUR tilbudsgivere fra AVS-stater en præference på 10 % ved sammenligning med bud af samme økonomiske, tekniske og administrative kvalitet, såfremt mindst en fjerdedel af kapitalen og det ledende personale kommer fra en eller flere AVS-stater
- b) gives der ved aftaler om indkøb, uanset værdi, tilbudsgivere fra AVS-stater, som tilbyder leverancer, hvor mindst 50 % af aftalens værdi er fra AVS-staterne, en præference på 15 % ved sammenligning med bud af samme økonomiske, tekniske og administrative kvalitet
- c) gives der ved aftaler om tjenesteydelser efter en sammenligning af tilbud med samme økonomiske og tekniske egenskaber, præference til:
 - i) eksperter, institutioner eller konsulentfirmaer fra AVS-stater ved sammenligning med bud af samme økonomiske og tekniske kvalitet
 - ii) bud afgivet af et AVS-selskab, der deltager i et konsortium med EF-partnere
 - iii) bud afgivet af EF-tilbudsgivere med AVS-underleverandører eller -eksperter
- d) giver den valgte tilbudsgiver, når det påtænkes at anvende underleverandører, præference til fysiske personer og selskaber i AVS-staterne, der kan udføre aftalen på samme betingelser

e) kan AVS-staten i udbuddet foreslå potentielle tilbudsgivere bistand fra selskaber, nationale eksperter eller konsulenter fra andre AVS-stater, som udvælges efter fælles overenskomst. Dette samarbejde kan tage form af et joint venture eller en underleverance eller uddannelse af beskæftiget personale.

2. Hvis to bud på grundlag af ovenstående kriterier anses for at være lige gode, foretrækkes:

- a) budet fra en tilbudsgiver i en AVS-stat, eller
- b) hvis der ikke foreligger et sådant bud:
 - i) det bud, som fører til den bedst mulige udnyttelse af AVS-staternes fysiske og menneskelige ressourcer
 - ii) det bud, som giver de bedste muligheder for underleverancer til selskaber eller fysiske personer i AVS-staterne, eller
 - iii) et bud afgivet af et konsortium af fysiske personer eller selskaber fra AVS-staterne og Fællesskabet.»
- v) I kapitel 6 affattes titlen således:

»ANSVARLIGE FOR FORVALTNING OG GENNEMFØRELSE AF EUF'S RESSOURCER«

w) Artikel 34 affattes således:

»Artikel 34

Kommissionen

1. Kommissionen varetager den finansielle forvaltning af operationer, der finansieres med EUF-ressourcer, med undtagelse af investerings- og rentegodtgørelsesfaciliteten, efter følgende ledende forvaltningsprincipper:

- a) centralt
- b) decentralt.

2. Kommissionens finansforvaltning af EUF-ressourcerne sker som generel regel decentralt.

AVS-staterne varetager i så fald forvaltningsopgaverne i overensstemmelse med artikel 35.

3. Med henblik på den finansielle forvaltning af EUF-ressourcerne delegerer Kommissionen gennemførelsesbeføjelser inden for sine tjenestegrene. Kommissionen meddeler AVS-staterne og Udvalget for Samarbejde med henblik på Udviklingsfinansiering om denne delegering.«

x) Artikel 35 affattes således:

»Artikel 35

Den nationale anvisningsberettigede

1. Hver AVS-stats regering udpeger en national anvisningsberettiget, der repræsenterer den ved alle foranstaltninger, som finansieres over den del af EUF's midler, som Kommissionen og Banken forvalter. Den nationale anvisningsberettigede udpeger en eller flere stedfortrædende nationale anvisningsberettigede, som afløser ham, hvis han er forhindret i at udføre sit hverv, og underretter Kommissionen herom. Den nationale anvisningsberettigede kan, hver gang betingelserne med hensyn til institutionel kapacitet og forsvarlig finansforvaltning er opfyldt, overdrage sine beføjelser til gennemførelse af programmer og projekter til den ansvarlige enhed inden for hans nationale administration. Han underretter Kommissionen om sådanne overdragelser.

Hvis Kommissionen bliver vidende om problemer med procedurerne for forvaltning af EUF-ressourcerne, optager den alle nødvendige kontakter med den nationale anvisningsberettigede for at afhjælpe situationen og træffer i givet fald egnede foranstaltninger.

Den nationale anvisningsberettigede påtager sig kun det finansielle ansvar for de gennemførelsesopgaver, der pålægges ham.

Den nationale anvisningsberettigede skal i forbindelse med den decentrale forvaltning af EUF-ressourcerne og med forbehold af supplerende beføjelser, som Kommissionen eventuelt overdrager ham:

- a) varetage koordinationen, programmeringen, det løbende tilsyn og de årlige revisioner, midtvejs- og slutrevisioner af samarbejdets gennemførelse samt koordinationen med donorerne
- b) i nært samarbejde med Kommissionen være ansvarlig for programmernes og projekternes udarbejdelse, forelægelse og forundersøgelse

c) udarbejde udbudsmateriale og i givet fald materiale vedrørende indkaldelse af forslag

d) inden iværksættelsen af udbud og i givet fald indkaldelser af forslag forelægge udbudsmaterialet og i givet fald materialet vedrørende indkaldelse af forslag for Kommissionen til godkendelse

e) i nært samarbejde med Kommissionen indkalde bud og i givet fald forslag

f) modtage bud og i givet fald forslag og fremsende kopi heraf til Kommissionen, forstå gennemgangen af dem, og opstille resultatet af denne gennemgang inden for vedståelsesfristen for tilbuddet under hensyntagen til den tid, der går til godkendelse af kontrakten

g) indbyde Kommissionen til gennemgangen af buddene og i givet fald forslagene og forelægge resultatet af gennemgangen af buddene og forslagene for Kommissionen med henblik på godkendelse af forslagene til tildeling af kontrakter og tilskud

h) forelægge kontrakter og programoverslag samt tillæg hertil for Kommissionen til godkendelse

i) underskive kontrakter og tillægskontrakter, som er godkendt af Kommissionen

j) fastsætte og anvise udgifter inden for rammerne af de midler, han har fået tildelt

k) under gennemførelsen foretage nødvendige tilpasninger for at sikre en økonomisk og teknisk set tilfredsstillende gennemførelse af de godkendte programmer og projekter.

2. Under foranstaltningernes gennemførelse træffer den nationale anvisningsberettigede, forudsat at han underretter Kommissionen derom, beslutning om følgende:

- a) tekniske ændringer og detailtilpasninger af programmer og projekter, forudsat at de ikke påvirker de valgte tekniske løsninger og ikke overskrider det beløb, der er afsat i finansieringsaftalen til ændringer

- b) ændringer i placeringen af programmer og projekter, der består af flere enheder, når dette er berettiget af tekniske, økonomiske eller sociale grunde
- c) pålæg eller eftergivelse af bod for forsinkelse
- d) frigivelse af sikkerhedsstillelse
- e) køb af varer på det lokale marked uden hensyn til oprindelse
- f) anvendelse af entreprenørmateriel og -maskiner, der ikke har oprindelse i medlemsstaterne eller AVS-staterne, når tilsvarende materiel og maskiner ikke fremstilles i medlemsstaterne og AVS-staterne
- g) underleverancer
- h) endelig overtagelse, forudsat at Kommissionen er til stede ved den foreløbige overtagelse, påtegner rapporterne herom og om fornødent er til stede ved den endelige overtagelse, navnlig når der ved den foreløbige overtagelse er taget så mange forbehold, at et større supplerende arbejde er påkrævet
- i) rekruttering af konsulenter og andre eksperter i faglig bistand.»
- y) Artikel 36 affattes således:

»Artikel 36

Delegationslederen

1. Kommissionen repræsenteres i hver AVS-stat eller i hver regional gruppe, som udtrykkeligt anmoder herom, af en delegation under en delegationsleders myndighed efter godkendelse fra den eller de berørte AVS-stater. Hvis delegationslederen udpeges til en gruppe af AVS-stater, træffes der egnede foranstaltninger. Delegationslederen repræsenterer Kommissionen inden for alle dens kompetenceområder og i alle dens aktiviteter.

2. Delegationslederen er den vigtigste kontaktperson for AVS-staterne og AVS-organer, som er berettiget til finansiel støtte i henhold til aftalen. Han samarbejder tæt med den nationale anvisningsberettigede.

3. Delegationslederen modtager de nødvendige instrukser og beføjelser for at lette og fremskynde alle foranstaltninger i henhold til denne aftale.

4. Delegationslederen underretter jævnligt de nationale myndigheder om fællesskabsaktiviteter, der kan være af direkte betydning for samarbejdet mellem Fællesskabet og AVS-staterne.»

- z) Artikel 37 affattes således:

»Artikel 37

Betalinger

1. Med henblik på effektivering af betalinger i AVS-staternes valutaer kan der af Kommissionen og i Kommissionens navn i AVS-staterne åbnes konti i en medlemsstats valuta eller i euro i et nationalt offentligt eller halvoffentligt finansieringsinstitut, som udvælges efter fælles overenskomst mellem AVS-staten og Kommissionen. Det pågældende finansieringsinstitut optræder som national udbetalende myndighed.

2. Den nationale udbetalende myndighed modtager ikke vederlag for sine tjenesteydelser, og de indestående beløb forrentes ikke. Kommissionen foretager indbetalinger på de lokale konti i en medlemsstats valuta eller i euro på grundlag af et skøn over de fremtidige kontantbehov så tidligt, at AVS-staterne undgår forhåndsfinansiering, og der ikke opstår betalingsforsinkelser.

3. [ophævet]

4. Betalingerne foretages af Kommissionen efter de af Fællesskabet og Kommissionen fastlagte regler, eventuelt efter, at den nationale anvisningsberettigede har fastsat og anvist udgifterne.

5. [ophævet]

6. Procedurerne for fastsættelse, anvisning og betaling af udgifter skal være afsluttet senest 90 dage efter forfaldsdatoen. Den nationale anvisningsberettigede anviser betalingen og underretter delegationslederen senest 45 dage inden forfaldsdatoen.

7. Krav som følge af betalingsforsinkelser dækkes af den eller de berørte AVS-stater og af Kommissionen via dens egne indtægter, hver for den del af forsinkelsen, som de er ansvarlige for i overensstemmelse med ovennævnte procedurer.«

5. Følgende bilag indsættes:

»BILAG VII

POLITISK DIALOG OM MENNESKERETTIGHEDERNE, DE DEMOKRATISKE PRINCIPPER OG RETSSTATEN

Artikel 1

Mål

1. De i artikel 96, stk. 2, litra a), i aftalen omhandlede konsultationer skal - undtagen i særlig hastende tilfælde - finde sted efter en udtømmende politisk dialog som omhandlet i artikel 8 og 9, stk. 4, i aftalen.

2. Begge parter fører en sådan politisk dialog i aftalens ånd og ihukommende retningslinjerne for politisk dialog mellem AVS og EU, som er fastlagt af Ministerrådet.

3. Den politiske dialog er en proces, som skal befordre en styrkelse af AVS-EU-forbindelserne og bidrage til at realisere målene for partnerskabet.

Artikel 2

Dybtgående politisk dialog forud for konsultationer i henhold til artikel 96 i aftalen

1. Den politiske dialog om menneskerettighederne, de demokratiske principper og retsstaten føres i overensstemmelse med artikel 8 og artikel 9, stk. 4, i aftalen og med internationalt anerkendte standarder og normer. Som led i denne dialog kan parterne vedtage fælles dagsordener og prioriteter.

2. Parterne kan i fællesskab opstille og vedtage specifikke benchmarks og mål i forbindelse med menneskerettighederne, de demokratiske principper og retsstaten i overensstemmelse med internationalt anerkendte standarder og normer under hensyntagen til de særlige forhold, der hersker i den pågældende AVS-stat. Benchmarks er mekanismer til at realisere mål ved hjælp af delmål og tidsfrister for opfyldelse heraf.

3. Den i stk. 1 og 2 nævnte politiske dialog skal være systematisk og formel og betyde, at alle muligheder udtømmes forud for konsultationer i henhold til artikel 96 i aftalen.

4. Undtagen i særlig hastende tilfælde som defineret i artikel 96, stk. 2, litra b), i aftalen, kan der indledes konsultationer i henhold til artikel 96 uden en forudgående dybtgående politisk dialog, når forpligtelser, som en af parterne har påtaget sig under en tidligere dialog, vedvarende tilsidesættes, eller når en part ikke engagerer sig i dialog i god tro.

5. Politisk dialog i henhold til artikel 8 i aftalen skal også anvendes mellem parterne til at hjælpe lande, der er genstand for relevante foranstaltninger, jf. artikel 96 i aftalen, til at normalisere forbindelserne.

Artikel 3

Tillægsbestemmelser om konsultation i henhold til artikel 96 i aftalen

1. Parterne tilstræber et lige niveau i repræsentationen under konsultationer i henhold til artikel 96 i aftalen.

2. Parterne forpligter sig til at sikre åbenhed i samspillet forud for, under og efter de formelle konsultationer under henvisning til de specifikke benchmarks og mål, der er nævnt i artikel 2, stk. 2, i dette bilag.

3. Parterne benytter den notifikationsfrist på 30 dage, der er omhandlet i artikel 96, stk. 2, i aftalen, til et effektivt forberedelsesarbejde samt til mere indgående konsultationer i AVS-gruppen og mellem Fællesskabet og dets medlemsstater. Under konsultationsprocessen bør parterne aftale smidige tidsfrister, men samtidig anerkende, at særligt hastende tilfælde som defineret i artikel 96, stk. 2, litra b), i aftalen og artikel 2, stk. 4, i dette bilag, kan kræve et omgående indgreb.

4. Parterne anerkender, at AVS-gruppen kan spille en rolle i den politiske dialog, som baseres på retningslinjer, der skal fastlægges af AVS-gruppen og meddeles Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater.

5. Parterne anerkender behovet for strukturerede og løbende konsultationer i henhold til artikel 96 i aftalen. Ministerrådet kan fastlægge yderligere retningslinjer herfor.«

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne aftale.

—

SLUTAKT

De befuldmægtigede for:

HANS MAJESTÆT BELGIERNES KONGE,

PRÆSIDENTEN FOR DEN TJEKKISKE REPUBLIK,

HENDES MAJESTÆT DANMARKS DRONNING,

PRÆSIDENTEN FOR FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN ESTLAND,

PRÆSIDENTEN FOR DEN HELLENSKE REPUBLIK,

HANS MAJESTÆT KONGEN AF SPANIEN,

PRÆSIDENTEN FOR DEN FRANSKE REPUBLIK,

PRÆSIDENTEN FOR IRLAND,

PRÆSIDENTEN FOR DEN ITALIENSKE REPUBLIK,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN CYPERN,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN LETLAND,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN LITAUEN,

HANS KONGELIGE HØJHED STORHERTUGEN AF LUXEMBOURG,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN UNGARN,

PRÆSIDENTEN FOR MALTA,

HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF NEDERLANDENE,

FORBUNDSPRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN ØSTRIG,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN POLEN,

PRÆSIDENTEN FOR DEN PORTUGISISKE REPUBLIK,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN SLOVENIEN,

PRÆSIDENTEN FOR DEN SLOVAKISKE REPUBLIK,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN FINLAND,

KONGERIGET SVERIGES REGERING,

HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF DET FORENEDE KONGERIGE STORBRITANNIEN OG NORDIRLAND,

kontraherende parter i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, i det følgende benævnt »Fællesskabet«, hvilke stater i det følgende benævnes »medlemsstater«,

og DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB,

på den ene side, og

de befuldmægtigede for

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN ANGOLA,

HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF ANTIGUA OG BARBUDA,

STATSCHEFEN FOR COMMONWEALTH OF THE BAHAMAS,

STATSCHEFEN FOR BARBADOS,

HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF BELIZE,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN BENIN,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN BOTSWANA,

PRÆSIDENTEN FOR BURKINA FASO,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN BURUNDI,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN CAMEROUN,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN KAP VERDE,

PRÆSIDENTEN FOR DEN CENTRALAFRIKANSKE REPUBLIK,

PRÆSIDENTEN FOR DEN ISLAMISKE FORBUNDSREPUBLIK COMORERNE,

PRÆSIDENTEN FOR DEN DEMOKRATISKE REPUBLIK CONGO,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN CONGO,

REGERINGEN FOR COOKØERNE,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN CÔTE D'IVOIRE,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN DJIBOUTI,

REGERINGEN FOR COMMONWEALTH OF DOMINICA,

PRÆSIDENTEN FOR DEN DOMINIKANSKE REPUBLIK,

PRÆSIDENTEN FOR ERITREA,

PRÆSIDENTEN FOR DEN FØDERATIVE DEMOKRATISKE REPUBLIK ETIOPIEN,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN FIJØERNE,

PRÆSIDENTEN FOR DEN GABONESISKE REPUBLIK,

STATSCHEFEN FOR REPUBLIKKEN GAMBIA,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN GHANA,

HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF GRENADA,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN GUINEA,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN GUINEA-BISSAU,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN ÆKVATORIALGUINEA

PRÆSIDENTEN FOR DEN KOOPERATIVE REPUBLIK GUYANA,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN HAITI,

STATSCHEFEN FOR JAMAICA,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN KENYA,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN KIRIBATI,

HANS MAJESTÆT KONGEN AF KONGERIGET LESOTHO,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN LIBERIA,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN MADAGASKAR,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN MALAWI,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN MALI,

REGERINGEN FOR REPUBLIKKEN MARSHALLØERNE,

PRÆSIDENTEN FOR DEN ISLAMISKE REPUBLIK MAURETANIEN,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN MAURITIUS,

REGERINGEN FOR MIKRONESIENS FORENEDE STATER,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN MOZAMBIQUE,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN NAMIBIA,

REGERINGEN FOR REPUBLIKKEN NAURU,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN NIGER,

PRÆSIDENTEN FOR FORBUNDSREPUBLIKKEN NIGERIA,

REGERINGEN FOR REPUBLIKKEN NIUE,

REGERINGEN FOR REPUBLIKKEN PALAU,

HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF DEN UAFHÆNGIGE STAT PAPUA NY GUINEA,

PRÆSIDENTEN FOR DEN RWANDISKE REPUBLIK,

HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF SAINT CHRISTOPHER OG NEVIS,

HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF SAINT LUCIA,

HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF SAINT VINCENT OG GRENADINERNE,

STATSCHEFEN FOR DEN UAFHÆNGIGE STAT SAMOA,

PRÆSIDENTEN FOR DEN DEMOKRATISKE REPUBLIK SÃO TOMÉ OG PRÍNCIPE,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN SENEGAL,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN SEYCHELLERNE,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN SIERRA LEONE,

HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF SALOMONØERNE,

PRÆSIDENTEN FOR DEN SYDAFRIKANSKE REPUBLIK,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN SUDAN,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN SURINAM,

HANS MAJESTÆT KONGEN AF KONGERIGET SWAZILAND,

PRÆSIDENTEN FOR DEN FORENEDE REPUBLIK TANZANIA,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN TCHAD,

PRÆSIDENTEN FOR DEN TOGOLESISKE REPUBLIK,

HANS MAJESTÆT KONG TAUFA'AHAU TUPOU IV AF KONGERIGET TONGA,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN TRINIDAD OG TOBAGO,

HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF TUVALU,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN UGANDA,

REGERINGEN FOR REPUBLIKKEN VANUATU,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN ZAMBIA,

REGERINGEN FOR REPUBLIKKEN ZIMBABWE,

hvilke stater i det følgende benævnes »AVS-staterne«

på den anden side,

forsamlet i Luxembourg den 25. juni 2005 for at undertegne aftalen om ændring af partnerskabsaftalen mellem medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet på den ene side og Det Europæiske Fællesskab og medlemsstaterne på den anden side, undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000,

har ved aftalens undertegnelse: vedtaget følgende erklæringer, der er knyttet til denne slutakt:

Erklæring I	Fælleserklæring om artikel 8 i Cotonou-aftalen
Erklæring II	Fælleserklæring om artikel 68 i Cotonou-aftalen
Erklæring III	Fælleserklæring om bilag Ia
Erklæring IV	Fælleserklæring om artikel 3, stk. 5, i bilag IV
Erklæring V	Fælleserklæring om artikel 9, stk. 2, i bilag IV
Erklæring VI	Fælleserklæring om artikel 12, stk. 2, i bilag IV
Erklæring VII	Fælleserklæring om artikel 13 i bilag IV

Erklæring VIII	Fælleserklæring om artikel 19a i bilag IV
Erklæring IX	Fælleserklæring om artikel 24, stk. 3, i bilag IV
Erklæring X	Fælleserklæring om artikel 2 i bilag VII
Erklæring XI	Erklæring fra Fællesskabet om artikel 4 og artikel 58, stk. 2, i Cotonou-aftalen
Erklæring XII	Erklæring fra Fællesskabet om artikel 11a i Cotonou-aftalen
Erklæring XIII	Erklæring fra Fællesskabet om artikel 11b, stk. 2, i Cotonou-aftalen
Erklæring XIV	Erklæring fra Fællesskabet om artikel 28, 29, 30 og 58 i Cotonou-aftalen og om artikel 6 i bilag IV
Erklæring XV	Erklæring fra Den Europæiske Union om bilag Ia
Erklæring XVI	Erklæring fra Fællesskabet om artikel 4, stk. 3, artikel 5, stk. 7, artikel 16, stk. 5 og 6, og artikel 17, stk. 2, i bilag IV
Erklæring XVII	Erklæring fra Fællesskabet om artikel 4, stk. 5, i bilag IV
Erklæring XVIII	Erklæring fra Fællesskabet om artikel 20 i bilag IV
Erklæring XIX	Erklæring fra Fællesskabet om artikel 34, 35 og 36 i bilag IV
Erklæring XX	Erklæring fra Fællesskabet om artikel 3 i bilag VII

ERKLÆRING I**Fælleserklæring om artikel 8 i Cotonou-aftalen**

I artikel 8 i Cotonou-aftalen forstås i relation til dialogen på nationalt og regionalt plan ved »AVS-gruppen«: AVS-Ambassadørudvalgets trojka og formanden for AVS-Underudvalget for Politiske, Sociale, Humanitære og Kulturelle Anliggender; ved Den Blandede Parlamentariske Forsamling forstås medformændene for Den Blandede Parlamentariske Forsamling eller deres udpegede repræsentanter.

ERKLÆRING II**Fælleserklæring om artikel 68 i Cotonou-aftalen**

AVS-EF-Ministerrådet vil i medfør af bestemmelserne i artikel 100 i Cotonou-aftalen gennemgå AVS-gruppens forslag vedrørende bilag II om kortsigtede variationer i eksportindtægterne (FLEX).

ERKLÆRING III**Fælleserklæring om bilag Ia**

Skulle aftalen om ændring af Cotonou-aftalen ikke være trådt i kraft den 1. januar 2008, finansieres samarbejdet over saldoen på 9. EUF og tidligere EUF'er.

ERKLÆRING IV**Fælleserklæring om artikel 3, stk. 5, i bilag IV**

Med henblik på artikel 3, stk. 5, i bilag IV forstås ved »særlige behov«, behov, der kan opstå som følge af ekstraordinære og/eller uforudsete omstændigheder, f.eks. situationer efter en krise. Ved »usædvanlige resultater« forstås en situation, hvor der uden om midtvejs- og slutrevisionen er disponeret helt over tildelingen pr. land, og hvor der kan absorberes ekstra finansieringsmidler fra det nationale vejledende program på basis af en effektiv politik for fattigdomslempelse og en forsvarlig finansiel forvaltning.

ERKLÆRING V**Fælleserklæring om artikel 9, stk. 2, i bilag IV**

Med henblik på artikel 9, stk. 2, i bilag IV forstås ved »nye behov«, behov, der kan opstå som følge af ekstraordinære og/eller uforudsete omstændigheder, f.eks. situationer efter en krise. Ved »usædvanlige resultater« forstås en situation, hvor der uden om midtvejs- og slutrevisionen vil være disponeret helt over

den regionale tildeling, og hvor der kan absorberes ekstra finansieringsmidler fra det regionale vejledende program på basis af en effektiv politik for regional integration og en forsvarlig finansiel forvaltning.

ERKLÆRING VI

Fælleserklæring om artikel 12, stk. 2, i bilag IV

Med henblik på artikel 12, stk. 2, i bilag IV forstås ved »nye behov«, behov, der måtte opstå på grund af ekstraordinære og/eller uforudsete omstændigheder som f.eks. nye forpligtelser i henhold til internationale initiativer eller løsning af fælles problemer for AVS-staterne.

ERKLÆRING VII

Fælleserklæring om artikel 13 i bilag IV

På grund af regionerne Vestindiens og Stillehavets særlige geografiske situation kan AVS-Ministerrådet eller AVS-Ambassadørudvalget uanset artikel 13, stk. 2, litra a), i bilag IV indgive en specifik finansieringsansøgning vedrørende den ene eller den anden af disse regioner.

ERKLÆRING VIII

Fælleserklæring om artikel 19a i bilag IV

Ministerrådet vil i medfør af artikel 100 i Cotonou-aftalen gennemgå teksten til bilag IV til aftalen om indgåelse og gennemførelse af kontrakter med henblik på vedtagelse af den inden aftalen om ændring af Cotonou-aftalen træder i kraft.

ERKLÆRING IX

Fælleserklæring om artikel 24, stk. 3, i bilag IV

AVS-staterne høres på forhånd om alle ændringer af de EF-regler, der er nævnt i artikel 24, stk. 3, i bilag IV.

ERKLÆRING X

Fælleserklæring om artikel 2 i bilag VII

De internationalt anerkendte standarder og normer er dem, der er nedfældet i de i præamblen til Cotonou-aftalen omhandlede instrumenter.

ERKLÆRING XI**Erklæring fra Fællesskabet om artikel 4 og artikel 58, stk. 2, i Cotonou-aftalen**

I artikel 4 og artikel 58, stk. 2, forstås ved udtrykket »lokale decentrale myndigheder« alle niveauer af decentralisering, herunder »collectivités locales«.

ERKLÆRING XII**Erklæring fra Fællesskabet om artikel 11a i Cotonou-aftalen**

Den finansielle og faglige bistand til samarbejdet om bekæmpelse af terrorisme vil blive ydet med andre ressourcer end dem, der er bestemt til finansiering af udviklingssamarbejdet mellem AVS og EF.

ERKLÆRING XIII**Fællesskabets erklæring om artikel 11b, stk. 2, i Cotonou-aftalen**

Der er enighed om, at de i artikel 11b, stk. 2, i Cotonou-aftalen nævnte foranstaltninger træffes inden for en passende tidsramme under hensyntagen til de specifikke forhold, der hersker i hvert land.

ERKLÆRING XIV**Fællesskabets erklæring om artikel 28, 29, 30 og 58 i Cotonou-aftalen og artikel 6 i bilag IV**

Gennemførelsen af bestemmelserne om regionalt samarbejde, hvor ikke-AVS-stater er involveret, vil afhænge af gennemførelsen af tilsvarende bestemmelser i forbindelse med EF-finansieringsinstrumenterne til samarbejdet med andre af verdens lande og regioner. Fællesskabet vil informere AVS-gruppen om, hvornår sådanne tilsvarende bestemmelser træder i kraft.

ERKLÆRING XV**Den Europæiske Unions erklæring om bilag Ia**

1. Den Europæiske Union forpligter sig til ved førstkommende lejlighed og om overhovedet muligt inden september 2005 at foreslå et nøjagtigt beløb for de flerårige finansielle rammer for samarbejdet under aftalen om ændring af Cotonou-aftalen og dens anvendelsesperiode.

2. Minimumsbistanden som omhandlet i stk. 2 i bilag Ia garanteres, uden at dette berører AVS-staternes berettigelse til ekstra ressourcer fra andre finansieringsinstrumenter, som allerede findes eller som eventuelt oprettes til støtte af aktioner på områder som humanitær nødhjælp, fødevarerikkerhed,

fattigdomsrelaterede sygdomme, støtte til gennemførelsen af de økonomiske partnerskabsaftaler, støtte til planlagte foranstaltninger efter reformen af sukkermarkedet og aktioner med berøring til fred og stabilitet.

3. Fristen for indgåelse af forpligtelser for 9. EUF's midler, som er den 31. december 2007, kan om fornødent revideres.

ERKLÆRING XVI

Fællesskabets erklæring om artikel 4, stk. 3, artikel 5, stk. 7, artikel 16, stk. 5 og 6, og artikel 17, stk. 2, i bilag IV

Disse bestemmelser gælder med forbehold af medlemsstaternes rolle i beslutningsprocessen.

ERKLÆRING XVII

Fællesskabets erklæring om artikel 4, stk. 5, i bilag IV

Artikel 4, stk. 5, i bilag IV, og genoptagelse af de normale forvaltningsprocedurer vil blive gennemført ved en rådsafgørelse på grundlag af et forslag fra Kommissionen. AVS-gruppen vil blive behørigt underrettet om denne afgørelse.

ERKLÆRING XVIII

Fællesskabets erklæring om artikel 20 i bilag IV

Artikel 20 i bilag IV vil blive gennemført i overensstemmelse med princippet om gensidighed i forhold til andre donorer.

ERKLÆRING XIX

Fællesskabets erklæring om artikel 34, 35 og 36 i bilag IV

De detaljerede respektive ansvarsopgaver for de personer, som har til opgave at forvalte og gennemføre EUF-ressourcerne, er nedfældet i en procedurehåndbog, som vil blive drøftet med AVS-staterne i overensstemmelse med artikel 12 i Cotonou-aftalen og udleveret, når aftalen om ændring af Cotonou-aftalen træder i kraft. Ved alle ændringer af denne håndbog følges samme fremgangsmåde.

ERKLÆRING XX**Fællesskabets erklæring om artikel 3 i bilag VII**

Den holdning, som Rådet for Den Europæiske Union skal indtage i Ministerrådet til de retningslinjer, der er omhandlet i artikel 3 i bilag VII, baseres på et forslag fra Kommissionen.
